

KARANLIĞIN İÇİNDEN

Rukiye Eğlence

Gaziantep/2017

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM 1. MEZUNİYE, SONUNDA!..

- 1.**Dede** ; İtaatkar Bir Kul Olsun Hele
- 2.**Anne**; Bitirmemiştir O Okulu Daha
- 3.**Hamdiye Teyze**; Herkes Başka Bir Şey Diyor, Hangisine İnanalım?

BÖLÜM 2. ALİ RIZA İŞ ARIYOR

- 1.**Okan**; Bir An Önce İşe Koyulmalı
- 2.**Kerem**; Önce Güzelce Dinlensin
- 3.**Enes**; Neden İstanbul'a Gitmiyor ki?

BÖLÜM 3. ALİ RIZA KİŞİSEL GELİŞİM KURSUNDA

- 1.**Muallim**; Sınırları Zorlamalı
- 2.**Sedat**; Ne Kadar İyiyse Bir O Kadar da Kötü
- 3.**Bekçi**; En Az Okul Okumak Kadar Saçma O Da

BÖLÜM 4. ALİ RIZA DİYARBAKIR'A DÖNÜYOR

- 1.**Ressam**; Bu Eşsiz Güzellikleri Bırakmaya Gönlü Nasıl Elversindi Ki Zaten
- 2.**Emin**; En Az Zarar İlkesi
- 3.**Burcu**; Ne İşi Varsa Sanki Barbar İnsanların Arasında!

BÖLÜM 5. ALİ RIZA DİYARBAKIR'DA "FREELANCE"

- 1.**Doktor Cevdet**; Zamanla Çevresi Genişleyecek İşte
- 2.**Çilingir**; Ağır Ağır Çıkacaksın Bu Merdivenlerden
- 3.**Katip Kâmil**; Literatürü Bir Tarasa Ya!

BÖLÜM 6. ALİ RIZA TAYVAN'A İŞ İÇİN BAŞVURUYOR

- 1.**Avukat**; Resmi Belgelerle Dayanaklandırmış Mı?
- 2.**Muhtar Mürşid**; Geç Bile Kaldı
- 3.**Patron**; Liberalizm Herkese Yeter

BÖLÜM 7. TAYVAN'DAN OLUMLU GERİ DÖNÜŞ

- 1.**Gülcan**; Bu Fırsat Kaçar Mı Hiç Yahu
- 2.**Gülşen**; Evet Desin, Ya Da Vazgeçtim, Demesin
- 3.**Çiko**; İyi De Bana Ne?

BİTİRİRKEN

***

BÖLÜM 1

MEZUNİYET, SONUNDA!..

Dede; teokrasi, dogmatik felsefe. İnsanların başına gelen felaketlerin tek sebebinin itaatsiz bir kul olmaktan kaynaklandığını düşünüyor.

İtaatkar Bir Kul Olsun Hele

Neymiş, hemen kendine güzel bir iş arayacakmış. Olmaz efendim, zinhar yanlış. Çocukluğundan beri çivi gibi çakıyorum kafasına hiç mi anlamamış söylemek istediğimi? Ya da anlamak istemediği için algılarını hepten mi kapattı ta en başında?.

Bunlar benim meselem değil azizim. Ben mesajcıyım hattı zatında. Tanrının buyruğunu kullarına ulaştırmakla yükümlüyüm ki ahret hayatımı saadet yönüne doğru çevirebileyim. Ölümden sonra bir hayatın olduğu şüphesizdir, açıktır. Ben kendi ahir gerçekliğime güzel bir kaftan giydirmekle görevliyim. Gayrısı beni bağlamaz.

Be hey Ali Rıza. Be Hey Çocuk!.. Bunu nasıl olur göremezsin, nasıl ihmal eder arka plana itersin çocuk!.. Diyorum sana... İbadetlerini bakir bir istikamete erdirmeden

girme işe diyorum. Önce ahretini sağlam kalıba oturt, biraz da hayır hasenat işle sonra ara işini gücünü diyorum.

Be hey çocuk!.. Dinlemiyorsun. Tanrının mizanseninde aleyhte yargılanmaktan korkmuyorsun.

Mezuniyetin verdiği cahil cesaretin esiri olmuşsun. Oysaki iblis bu heyecanını seni yanıltmak için kullanacak be Ali Rızam. Neden göremiyorsun gerçeği?..

Sana gönderdiğim din bilgisi kitabını da okumadın değil mi? Okumazsın sen bilirim. Sayfalarını kurcalar bir köşeye atarsın? Yoksa Nihal'e mi gönderdin?

Zavallı Nihal. Seni içerisinde kıvrandığın gaflet çukurundan kurtarabilmek için nasıl da özveriyle çabalıyor.

Hem sen, deli gibi sevdiğini iddia ederken Nihal'i, neden onun kadar dindar olamıyorsun? Sevginde mi bir sadakatsizlik var Ali Rıza, yoksa hakikatin vehametini mi özümseyemiyorsun?

Sen Nihal'i hak ediyor musun Deli Çocuk?!.. Onun kadar din ilmini genişletmiş, ibadetlerine harfiyyen icra etmekten hiçbir zaman gocunmamış, hesap defterini iyilik ve erdemlerle donatmış güzelim genç kızı... Söyle Ali Rıza hak ediyor musun? Peki ya bunu davranışlarında neden göremiyoruz?

Hem nasıl göremezsın Nihal'deki peygamber sabrını, ferasetini. Seni değiştirmek, hizaya getirmek için verdiği

onulmaz mücadeleyi... Nasıl göremedin sahi Ali Rıza?..

O geceyi de mi hatırlamazsın Çocuk?!.. Hani Nilay'ın sana, Kriterler Kitabı'nda geçen temel dini bilgileri inancıyla yoğurarak anlattığı o bulutsuz geceyi. Tıpkı sen ve akranlarının ruhu gibi kapkaranlık ve yıldızsızdı. Hani dizinin dibine oturmuştun Nilay'ın ve o sana tane tane açıklarken kriterleri, sesindeki ahenge kapılıvermiştin.

O gece, meleklerin de, zebanilerin de çepeçevre kuşatmış olduklarını ve itaatkar bir bekçi edasıyla ahret evinde seni, siz deli ruhlu gençliği beklediklerini, sahi hiç mi anlayamadın?

Çocuksun Ali Rıza. Ve bir gün ansızın bu yansımalar evreninin son bulup da hakikat çanlarının çalacağına yakın gözüyle inanamıyor, bunun var olduğunu ve bir gün ruhunu çepeçevre kuşatacağını idrak edemiyorsun.

Çocuksun... Tanrının beklentilerine uygun bir hayatın sınırlarını çizemiyorsun. Oysa ahret yurdunun asli misafiri olmadan evvel, bu gününde ve şimdinin kıskacında anlamanı bunu, o kadar çok isterdim ki.

Dede

Anne; ampirik bilgi, deneme-yanılma.
gözüyle görmediği bir şeye asla inanmıyor.
hayatta kullandığı her bilgiyi öncelikle
deneme-yanılma yoluyla tecrübe edinmeyi
ilke edinmiş.

Bitirmemiştir O Okulu Daha

İhtimal var mı bitirmesine dostlar? Yirmi üç yıllık annesiyim ben onun ve haliyle tanıdım oğlumu bunca zaman içinde. Ali Rıza haylaz çocuktur, derslerini hafife alır, hocalarının öğütlerini dinlemez. Nasıl ki beni dinlemiyor, boyuna kendi bildiğini okuyor; okulda da öyledir. Yaman öğrencidir benim Ali Rızam.

Okulu dört senede bitirmesini mümkün değildir bu sebepten. Diplomasını da getirmedi ki bize mezun olduğuna yakın gözüyle inanmış olalım. Mezuniyet törenine de çağırmadı. İllaki kaldığı dersleri vardır ancak bizden gizliyordur. Dört sene boyunca "dersler ağır" , "projeler zorluyor" ,

"sınav notlarım düşük" demesi mezuniyetin geciktiğinin de bir vesikası sayılmaz mı?

Nilay da ağzından kaçırdı hem geçen gün. "Ali Rıza'nın durumu kritik." dedi. Bu Ali Rıza'nın mezuniyetinin henüz kesinleşmemiş bir bilgi olduğunun da delili sayılmaz mı?

Çocukken Ali Rıza'nın, parkta dizini yaraladığını da böyle gizlemişti Nilay. Ali Rıza yüzünü bizden tarafa çevirdiğinde çamura batmış pantolonunu görünce anlamıştım. "Çamurla bezenmiş yeşil pantolon, kazanın da açık beyan göstergesidir." demiştim. Nilay'ın yanaklarına fedakarca kondurduğu abartılı gamzelerinden de bunun bir "suç ortaklığı" olduğunu hemen kavrayabilmişim.

Temmuz sonu geldiğinde konuşacağım zaten Ali Rıza'yla. Zihnimdeki belirsiz tüm sorulara kesin bir cevap bulmuş olacağım bu vesile ile. "Ne yapıyorsun sen?" diyeceğim. "Bu gidiş nereye, var mı bir istikametin?" Her şeyi yerli yerine oturtmadan zihnimde, Ali Rıza'yı salıvermeyeceğim.

Belirsiz bilgi, bilgi değildir dostlar. Belirsiz bilgiye siz de itimat etmeyin yoksa kılavuz karga hikâyesindeki karganın sefil müritleri gibi kalıverirsiniz ortada. Yöneldiğiniz menzil serap misali neticesiz bırakabilir sizi. Veya fazla ehemmiyet göstermediğiniz bir olay, sandığınızdan daha vahim sonuçlara gebedir de sizlerin bilgisi dahilinde değildir. İşte bunun için belirsiz olan her şey kötüdür, tehlikelidir ve uzak durulması gerekir.

Gelelim Ali Rıza'nın belirsizlik evrenine. Mezun olup olmadığını bilmediğimizden Şükriye Hanımlar'a kız istemeye

gidemiyoruz. Nilayım, ah Nilayım!.. Nasıl da hevesleniyor halbuki. Onun o masum heyecanını, neşesini ve izdivaca duyduğu tertemiz iştihâkını, o çocuksu tavırlarından kestirebilmek hiç de zor olmuyor bizler için.

Ali Rıza'nın mezuniyet bilgisinden emin olmadığımız için TOKİ'nin evlerine kayıt ettiremiyoruz onu. Aslında genç yaşında ev-bark sahibi olabilmesinin en kısa ve zahmetsiz yolu TOKİ'nin evlerine kaydolmasıdır Ali Rıza'nın. Hem akrabalara karşı da mahcup düşmememiz için Ali Rıza'nın mezuniyetinden emin olmamamız ve göğsümüzü gererek bunu cemiyete duyurmamız ne kadar onur verici bir şey olurdu değil mi?

Ben diyorum dostlar. Baştan beri hep aynı şeyi söylüyorum aslında. Ben zaten, hep aynı şeyleri söyler, sabit fikirlerimden ödün vermem. Sabit fikir, bizleri, kainatın değişen durum ve şartlarında değişmeyen sonuçlara ulaştırdığı için önemlidir. Sonucunu bilmediğim bir işe nasıl yeltenebilirim? Dibini göremediğim bir kuyuya atlamaktan farklı mıdır bu?.. Sağlamlığına sığ sularda yüzdürerek kontrol etmemiş olduğum bir gemiyle nasıl okyanuslara açılabilirim?

Söz kısa gerektir vesselam. Ben diyorum ki, Ali Rıza hele dönsün bir memleketine. Mesleğini öğrenmiş olmanın verdiği özgüvenin, o çakmak çakmak gözlerine yansıdığını görelim. "Anne" desin. "Mezun oldum sonunda ve bu da diplomam". Ve görelim o diplomada Ali Rıza'nın ismini.

İşte o vakit inanmış olurum Ali Rıza'nın mezuniyetine. İşte o vakit yüreğimde devinip duran bir kaygının vehmi sükûn

bulmuş olur ve ben bilmiş olmanın verdiği huzurla mutmain
olmuş sayılırım.

Anne

Hamdiye Teyze; geleneksel toplum modeli. yaşantısında tarihin ananelerini, adetleri bariz bir şekilde görebileceğiniz, adeta yaşayan canlı bir tarihin karaktere bürünmüş hali.

Herkes Başka Bir Şey Diyor, Hangisine İnanalım.

Çok değil daha dün gördüm Ali Rıza'nın teyzesini. Kızı Mahmure'yi almış yanına, Ali Rıza'nın dayısının gelinine hayırlı olsun'a gidiyormuş. Yeditepe'de iki katlı müstakil bir ev aldılar ya. Evin de daha tadilatı bitmediği için gelinin bir haftadır kayın validesinde kaldığını söylüyorlar da neyse diyelim.

Ne anlatıyordum?!..

Ali Rıza evet...

Ali Rıza'nın teyzesi "İki dersini veremediği için durumu kritikmiş" dedi. Çok değil daha dün dedi bunu. Oysaki Ali Rıza'nın annesi "Oğlumuzun mezun olduğunu iddia etmek için hiçbir engel kalmadığını söyleyebiliriz." Deyip duruyor.

Bazen pencereden onlara gelip gidenlere ilişiveriyor gözüm. Ama yok. Ali Rıza yok aralarında. Aslına bakarsanız onulmaz bir meraktan gelen amansız bir çaba ile, Ali Rıza'nın mezun olup olmadığını anlamaya çalışıyorum.

Hatta bazen Ali Rıza'yı arayayım diyorum. Gurbette olduğunu ve bir şeye ihtiyacı olup olmadığını vurgulayarak, lafın arasında mezuniyet durumunu da anlamış olurdum bu sayede. Ancak kendimi durduruyorum. "Olmaz Hamdiye" diyorum. Çocuğun seni sokakta gördüğünde selam vermişliğı bile yokken ansızın onu araman hoş olmaz. Hem Ali Rıza bu. Bitimsiz sorularıma karşın bıkkınlığın verdiği kayıtsız bir ruh haliyle vereceğı beklenmedik bir cevabı olabilir.

İki ay önce bayram tatiline geldiğinde "Nilay'la ne yaptınız, nişanlanacak mısınız bu yaz?" diye sormuştum da "Keşke Hamdiye teyzeciğim, hayatının hiçbir karesinde yaşantını etkilemeyecek olan alelade bir meselenin teşhiri için bu kadar çok efor sarf etmiyor olsan." Demişti.

Hem efor sarfetmek de neydi?.. Bakkal Oktar'a yeni marka bir temizleyici krem gelmiş, iyi temizliyormuş parkeleri; ancak küçük şişeden satıldığı için hemen tükeniyor diyorlar. Efor sarf etmek, öyle bir şey midir acaba?

Ha!.. Diyordum ki Ali Rıza'nın mezuniyeti hakkında herkes farklı bir şeyler söylüyor. Bense hepsini dinleyip gerçeğe ulaşmaya çalışıyorum.

Bu durum, varsayımlardan yola çıkarak hakikate ulaşmaya çalıştığım zevkli bir oyun gibi. Herkes bir şey söylüyor

ve bu söylenenler birbirinden tamamıyla farklı olabiliyor. Oysa ben hem gördüklerim hem de bu söylenenlerle kendi içimde bir gerçeklik kurguluyorum. Ve bu gerçekliğe neden-sonuç bağlamında bir anlam da yükleyip dahil olduğu kurgunun yeni bir malumatı haline getiriyorum adeta.

Malumatlar beni zorlamıyor aslında. Malumatlarla oynamak, elime geçen yeni bir çeldiriciyi yap-boz gibi bir kurguya ekleyip çıkarmak ve konuyla büsbütün alakasız olduğunu fark edince de zihnimden kalıcı olarak silmek, hoşuma gitmiyor değil.

Ali Rıza'nın gizemli hayat hikayesini irdelemek, işte bu yüzden hoşuma gidiyor. Birazını öğreniyorum, biraz kurgu, biraz iyi niyet ve biraz da kıskançlık belki de. Benim oğlanlar okumadı ya bundan dolayı kıskançlık..

Olsun onlar da Hayat Okulu'ndan mezun oldular. Küçük oğlan patron sigortası yatırmıyor dese de eli ekmek tutuyor çok şükür. İlk okulu bitirince marangozun yanına vermiştik onu iş öğrensin diye. Kısmetse Aralık'ın 15'inde de 18'ini bitirecek. 18'inden sonra evlendireceğiz onu da abisi gibi. Cevriyye Teyzenin tanıdığı eli işe yaraşır hamın bir kız varmış. Bu sene bitirecekmiş orta okulu.

Bir kız da bizim Sacide'nin yengesinin yeğeni varmış. Onun yaşı biraz geçkinceymiş ama. Bu ay 20'sini bitirmiş. Olmaz efendim. Kız dediğini körpecikken evlendireceksin ki gözü senin yanında açılsın. Saf gelin iyidir, çok soru sormaz, işini yapar. Kayın validesinin sözünden çıkmaz. Körpe gelin iyidir iyi.

Kör şeytan işte yine dağıttı zihnimi. Bir konudan diğer konuya geçiyorum.

Ali Rıza diyordum, mezun olmuş mu diyordum. Olmamıştır her halde. Daha yeni hatırladım. Dedeyle sabah cami kapısında karşılaştığımda "Ali Rıza'nın durumu vasat" dedi ya. Bu sebepten bende olmamıştır diyorum.

Tabii sadece yeni bir malumata ulaşana kadar...

Komşu Hamdiye

BÖLÜM 2

ALİ RIZA İŞ ARIYOR

Okan, idealist. insanlara mutlu yaşam reçeteleri hazırlamayı seviyor.  g t vermeye bayılıyor. insanların hayatlarına müdahale edip iyileştirmeye çalışmak onda bir çeşit alışkanlık halini almış.

Bir An  nce İşe Koyulmalı

Aptal bu Ali Rıza!. Samimi söylüyorum ki  yle.

Bu kadar g cl  yeteneklere sahipken ve bu kadar da zekiyken üstüne üstlük yeterli eğitim seviyesine de sahipken iş aramayıp vaktini gevezelikle öldürmesi, inanın bana hezeyan anlamına gelir.

Son konuşmamızın ardından hayatında ne gibi değişiklikler olduğunu ben de bilmiyorum. Ne var ki herkesin onun okulunu uzatmasını beklerken getirdiği sürpriz mezuniyet haberi bizleri oldukça sevindirdi. Yalnızca bu zorlu maratonun mezun olmakla bitmediğini, önünde uzun ve yorucu bir yol

olduğunu ve kendi hayat hikâyesinin asıl şimdi başladığını bilmesi gerek Ali Rıza'nın.

Her şeyden evvel kendi potansiyelini fark ederek işe koyulabilir mesela. "Yurt dışındaki iş ilanlarını da tarayacağım." demişti. Bu harika bir haberdir! Ben de "Neden olmasın?" diyerek iç evreninde uzun bir yolculuğa çıkmasına kapı aralamak istemiştim. Ondan tek isteğim, işte bu azimle kararlılığını devam ettirmesidir.

***

Her insan bir cevherdir aslında. Yalnızca kendi hayat bahçesindeki yabancı otları temizlemesi ve ardından birbirinden güzel rengârenk çiçekler, bol meyve veren ağaçlarla donatması gerekir o bahçeyi.

İnsanlar da tıpkı bu bahçeler gibi olumsuz özelliklerini değiştirerek başlamalıdır işe. Ardından hiç vakit kaybetmeden, hayatlarını güzelleştirmek üzere harekete geçmelidirler. Tabii bu, harekete geçirici güç, ileriye dönük bir hedef belirlemezsek kendimize, kocaman bir sıfırdan ibaret kalacaktır.

Ali Rıza'yla işte bu konuda çelişiyoruz. O, hayatını günöbirlik yaşamayı sever. Bir hedefi olup olmadığını sorduğumda hep aynı cevabı verir bana:

"Taşlar daha yerine oturmadı ki Okan, ne hedefinden bahsediyorsun sen?"

***

Ali Rıza'nın hayatını bu tarz bir belirsizlik eksenini üzerinden yapılandırmasını onun varoluşçu kimliğine bağlıyorum. Bununla birlikte yine de mantığımı almıyor; kabullenemiyor, özümseyemiyorum varoluşçuluğu.

Bir belirsizliği hayatının rotası haline getirmek midir varoluşçuluk? Yoksa amaçsızca yaşamının ustaca bir kılıfa uydurulmuş hali mi?

Ali Rıza'nın, kendini gerçekten mutlu hissedeceği işi bulana dek, bu belirsizliği, kendi istikbaline yön veren bir pusula olarak göreceğinden hiç kuşku yok. Hâl böyle olunca Ali Rıza, kendini değiştirmek için kasıtlı bir çaba da göstermeyecektir. Varoluşçuluk bu ya, bu değişim dıştan değil içten oluncaya dek suya sabuna dokunmayacak, bilinç düzeyinde zorlayıcı kararlar almayacak mesela kendini değiştirmek için.

***

Onunla tanıştığımız günden beri sürekli zıtlaştığımız tek konu bu değişim meselesi.

O gün, onunla amfide konuştuğumuz, o okulun ilk gününde, öyle vurucu bir tepkiyi hak etmiş miydim sahiden? Yoksa biraz da çocukluğuna veriyorum bunu, daha lafımı bitirmeden ben, vurgulamak istediğim mesajı anlar anlamaz amfiyi hızlıca terk etmesini nasıl yorumlayacaktık peki?

"Bu dağınık kişiliğin yerine daha kararlı adımlarla kendini değiştirmen... " diyordum ki ansızın amfiyi terk etti! Sahi

hiç mi merak etmedi cümlemin devamını. Ya da merak etti de gururuna mı yenilip tekrar açamadı o konuyu.

Bunu itiraf etmek zor. Ve kendime dahi itiraf edemeyeceğim bir durum aslında. Çünkü kendimin ne kadar gururlu, Ali Rıza'nınsa ne kadar umursamaz olduğunu biliyorum.

Söylemek istediğim şey şu: Onun değişmesi hakkında söylediklerimi gerçekten önemli bulsaydı, gururunu falan al-aşağı eder ve o amfiye dönerdi. Amfiye gelir ve kendisine değişim hakkında vereceğim öğütleri can kulağıyla dinlerdi. Bununla da kalmaz konuşmamdan çıkardığı o küçük hayat dersini bana birkaç cümleyle özetleyerek geribildirimde bulunurdu. Anacak bunu yapmadı.

***

Ali Rıza, hayatı parmak uçlarında ve hesaba kitaba vurmadan risk alarak yaşamayı seven biridir. Oysa benim mizacım onunkiyle taban tabana zıt. İdeallerim vardır benim mesela. Hedefler belirlerim kendime ve o hedeflere ulaşmak için var gücümle çalışırım. Bırakmak veya pes etmek yazılı değildir lügatimde.

Kendi kurallarımı oluşturur ve onları uygulayım. Hayır, takıntı olduğunu düşünmüyorum bunların ancak, önemliler benim için. Kendime vermiş olduğum her sözü, belirlemiş olduğum her kuralı beni bir adım daha ileriye götürecektir itici bir güç olarak değerlendiriyorum.

Belki de içten içe mükemmeli hedefliyorum. Ya da zaten mükemmel olduğumu düşünüyorum ve vereceğim en ufak tavizi,

bu mükemmelliğe ilıştirilecek bir kara leke gibi görüyorumdur.

Sormayın. Sormayın azizim. Kendime bile veremediğim soruların cevabını size verebileceğimi hele, hiç zannetmeyin.

O gün Ali Rıza ile tanışmamızda onun amfiden çekip gidişini unutamıyorum. Onun o fevri hareketi, belki de tüm bu girift sorularım için anahtar bir cevap niteliğindeydi.

“Yanlış teşhisler koyuyorsun” mu demek istemişti? Zira ben çevremde sorunu olduğunu düşündüğüm ve de düşünmediğim herkese teşhisler koyuyor ve mutlu yaşam reçeteleri hazırlıyordum. Gayri ihtiyari yapıyordum bunu. Bir çeşit refleks diyebiliriz.

“Mükemmel değilsin” demek istemişti belki de, o an çekip gidişiyle.

“Kendi yolumu çizebilmem için ihtiyaç duyabileceğim stratejiyi kendim belirleyebilecek yetkinliğe sahibim.” Ya da,

“Salık verdiğin öğütler o kadar işe yarar değiller.”

Bilmiyorum inanın. Tek bildiğim, benim idealist kişiliğime karşılık onun hayatı iliklerine kadar çılgınca yaşadığı ve bu durumun beni inanılmaz üzdüğü, rahatsız ettiğidir.

Buna rağmen yıllardan beri dostluğumuzun devam ediyor olmasının sebebi ise tamamen muamma.

**

Ali Rıza'nın hepimizi sevindiren mezuniyetinin ardından,
içindeki o deli oğlanı biraz olsun susturup bir an önce
kendine makul bir iş bulmasından yanayım.

Belki bulacağı iş, kendini biraz olsun ilerletip,
entelektüel gelişimine de fırsat tanır, kim bilir.

Okan

Kerem, sezgici. iyimser ve bir gün her şeyin çok daha güzel olacağına dair tükenmez ümitleri var. teskin edici. onunlayken yanındaki kişilerin rahat etmesini sağlıyor. anlayışlı, sabırlı.

Önce Güzelce Dinlensin

Zavallıcık, ne kadar yorulmuştur o şimdi. Hazırlıkla birlikte toplam beş sene!.. Buna proje ödevlerini ve laboratuvar derslerini de dahil edersek kocaman bir külfetler yığını!..

Ali Rıza'nın bunca yorucu dönemden sonra, öncelikle güzelce bir dinlenmesi gerekiyor. Bundan sonra neler yapacağını zamanla elbet planlar. Yeni bir işe başlamanın stresini yaşamamasın henüz.

Bu hem Ali Rıza'nın daha iyi işler bulmasının kapısını aralar, hem nerede olmak ve ne yapmak istediğinin

belirginleşmesine katkı sağlar. Bu yüzden kesinlikle acele etmemelidir.

**

Ailesinin, bu konuda ona anlayışlı davranacağını düşünüyorum. Geçen sene annesiyle tanışma fırsatı bulmuştuk Ali Rıza'nın. İyi bir insana benziyordu. Mezuniyetinin hemen ardından illa ki bir işte çalışması konusunda Ali Rıza'yı sıkmayacaklarını ümit ediyorum ve öyle de olur umarım.

Hem ben Ali Rıza'nın doğru bir işe isabet ettirdiğinde başarılı olabileceğini düşünüyorum. Azimlidir Ali Rıza, her ne kadar bunu dillendirmiyor olsa da.

Öğrencilik yıllarımızı Bozcaada Beşe Bir (biz adresimizi kısaca böyle tanımlıyorduk)'in dehlizinde geçirdiğimiz sıralarda geceler boyu odasına kapanıp ödevleriyle zaman geçirirdi. Bizler salonda çayımızı içip sohbet ederken, onun derslerinin çok ağır olduğundan dem vurur, okul arkadaşlarıyla görüşmelerindeyse, hep zor derslerin üstesinden nasıl gelebileceklerinin muhasebesini yaptıklarını tahmin ederdik.

Yani çok çalıştı Ali Rıza. Öğrencilik yıllarının beş senesi boyunca hiçbir anını hiç zayi etmeden kendini derslerine adanarak geçirdi. Bizler her ne kadar bu kadar yorulmasına üzüldüğümüzden serzenişte bulunsak da o, büyük bir gayretle mesleki yetkinliğini artırmak için çabalamaya devam ederdi.

Bu nedenle Ali Rıza, mesleki yetkinliğinin yeter seviyeye geldiğinden hiç şüphe duymamalıdır. Kendine olan inancını asla yitirmemeli ve kaygılanmamalı kesinlikle.

Kaygı ve başaramama korkusu, onun iyi bir iş bulabilmesinden çok yanlış bir tercih yaparak daha çok üzülmeye anlamına gelecektir. O yüzden her şeyden önce sakin olmalı Ali Rıza. Sabırlı olmalı ve her bir seçeneğin kendisine uygun olup olmadığını iyice kavrayabilmeli. O işte mutlu olup olmayacağını netlikle sezinleyebilmelidir.

Zira Ali Rıza'nın zihnini toparladıktan sonra kendisi için en doğru işi bulup orada çalışmaya başlaması işten bile değildir.

**

Benim bu süreçte kendisine sonuna kadar destek olacağımdan hiç şüphesi olmasın. Bu dönemi sorunsuz bir şekilde atlatabilmesi için ona elimden geldiğinde yardımcı olmaya çalışacağım.

Bizler Bozcaada Beşe Bir sakinleri olarak sıkı dostlardık o yıllarda ve hâlâ bu dostluğu korumaktayız.

Anne-babalarımız yoktu yanımızda ve her konuda biz birbirimize destek olmaya çalışıyorduk. İçimizden birisi hastalandığında, canı yandığında veya işleri yolunda gitmediğinde bu sancılı dönemi kolay atlatabilmesi için tüm samimiyetimizle o kişiyi sorununu çözmeye yardımcı oluyorduk. Bu sayede birbirimizin kalplerindeki o saf sevgiyi tüm samimiyetimizle hissedebiliyorduk.

Şimdi de durum bundan farklı değil inanın. Mesafeler girmiş olabilir araya ama o öğrencilik yıllarında yüreklerimize dokuduğumuz çocuksu sevginin sıcaklığı hâlâ canlılığını korumakta.

Enes'le farklı şehirlerdeyiz mesela; Ali Rıza'yla da öyle. Oysa biliyorum ki arkadaşlarımdan dostluk duygusu bir nebze azalmış değil. Bilakis özlemin de katmış olduğu buruklukla ben, dostluk bağımızın daha da artmış olabileceğini düşünüyorum. Buna tüm kalbimle inanıyor ve hissedebiliyorum.

Yani Ali Rıza iş bulma konusunda asla ama asla strese girmemelidir. Her ne kadar bambaşka şehirlerde yaşamımıza devam ediyor olsak da, bilmelidir ki Ali Rıza, kalplerimiz bir ve bu dostluğun büyüğü, asla gerçek dünyanın acımasız hunharlığı içinde yabana atılmış sayılmayacaktır.

**

Hayatta her şey böyle, dostluklar gibi esrarengiz bir olağanüstülük taşımaz mı zaten?

Aile bağları, işimiz, memleketimiz, değerlerimiz ve etkileşime geçtiğimiz her şey!..

Kendimizi ait olduğumuzu hissettiğimiz bir değerle, ailemizle mesela, aramızda görülmeyen, sevgiden örülü gizli bir bağ bulunmaz mı sizce de?

Annenizi göremezsiniz, başka bir şehre okumaya gitmişsinizdir mesela. Varsın aradan uzun zaman geçsin!

Varsın özlem ateşi ruhunuzu büsbütün sarmış olsun, hiç problem değil!..

Sonuçta annenizin tüm bu olumsuzluklara rağmen size olan koşulsuz sevgisinin devam ettiğini bilirsiniz. Bununla birlikte siz de onu tüm kalbinizle yanınızda, baş ucunuzda hissedersiniz ve bu mutlu olmanıza yeter.

Koskocaman devinişlerin, çırpınışların teskin edicisi de bu tarifsiz his değil midir?

**

Hislerimiz olmasa ne yapardık ah!

Hislerim olmasa ben, Kerem yaşayamazdım asla. Ruhumu hareketsiz kılan gerçek dünyanın acımasız sınırlarına hapsedilmiş hissederdim kendimi. Öyle bir hapsolmuşlük düşünün ki, amansız hezeyanların içinde boğulmanızın yegâne müsebbibi sayılsın. İşte hissiyat evrenim olmasa ben tıpkı bunun gibi bir hapsolmuşlüğü içinde kaybolurdum şüphesiz.

Hislerim olmasa yaşayamazdım gerçeklik evreninde.

Hislerim olmasa cevabını bilemediğim, bulamadığım girift soruların dehlizinde kaybolurdum. Hiçbir soruya bir yanıt ilıştiremezdi zihnim ve ben öylece, atalete mahkûm edilmişçesine kalıverirdim gerçekliğin anaforunda.

**

Her neyse, Ali Rıza'nın iyi bir iş bulabilmesi meselesine dönelim. Benim gibi müptela olmuşçasına düşüncelerle uğraşmayı pek sevmez Ali Rıza. Bu yüzden bu söylediklerimi duyacak olursa şayet, ince bir tebessümle nazikçe bana

şükran dileklerini gönderip konunun fazla derinine inmeyeceğini düşünüyorum.

Ali Rıza, değerli dostum!..

Dostluğu yıllardan beri süregelen güven duygusu içerisinde, kardeşlik bağıyla kalplerimize kök salmış güzel kalpli arkadaşım!..

Ben senin, önümüzdeki süreç içerisinde kendin için en doğru seçimi yapıp iyi bir işte başlayacağına tüm kalbimle inanıyorum.

Ancak bunun için öncelikle güzelce dinlenmeli, geçen yılların omuzlarına bindirdiği o meşakkatli yükü usulca yere indirmeli ve ardından, gönül rahatlığı içerisinde yoluna devam etmelisin.

Dualarımız seninle.

Kerem

Enes; küreselci, varoluşçu. bir çeşit globalizatör
diyebiliriz.
dünyada yaşanan gelişmeleri yakından takip ediyor.
uluslar arası organizasyonlar, sosyal sorumluluk projeleri
hep onun merceği altında.

Neden İstanbul'a Gitmiyor Ki?

Geçen gün Cem'le konuştuğumuzda epey kulağını çınlattık Ali Rıza'nın. Cem de Ali Rıza gibi makine mühendisidir. Şu sıralar İstanbul'da işi bulmuş; hem de hiç zorlanmadan. Rahat olduğunu söylüyor ve görünüşe bakılırsa kazancı da yeterli miktardaymış.

Diyeceğim o ki, Ali Rıza da mesleki istikbalini İstanbul taraflarına doğru kaydırabilir. Güçlü bir istihdam potansiyeli olduğunu söylüyorlar İstanbul'un ve dört kıtayla enformatik bağları bulunan bir bilgi-iletişim köyü olduğundan dem vuruluyor.

***

İstanbul aradığınız her bilgiyi rahatlıkla bulabileceğiniz bir yer evet. Gerek internet portallarından, gerekse bizzat şehrin sektörel merkezlerini gezerek kendi mesleğinizin yaşam alanını tanıyabilir ve ilgili kuruluşlarla irtibata geçebilirsiniz.

Cem'in dediklerine bakılırsa, yeni bir personel istihdam edileceği zaman artık işverenler yüz yüze mülakat şartı dahi öne sürmüyorlar. Özgeçmişinizi insan kaynakları departmanına elektronik posta olarak göndermeniz ve size geri dönüş yaptıklarında telefonla ayrıntıları konuşmanız yetiyor.

Öyle de olması gerekiyor zaten. Düşünün. Nijerya'da eğitim hayatını tamamlamış ve yine o ülkede yaşamını devam ettiren bir uzmansınız, atıyorum. İstanbul'da bir iş ilanı gözünüze çarpıyor ve şartlarının size uyduğunu fark ediyorsunuz.

Bu uzmanın İstanbul'da istihdamı hakkında tarafların yüz yüze görüşmesi iki taraf için de külfetli olacaktır. Bunu yerine tarafların, yani işverenle personel adayının süreci elektronik ortamdan ilerletmeleri daha mantıklı değil midir sizce de?

Yalnızca iş anlamında değil bu sanallaşma. Sosyal sorumluluk projeleri, etkinlikler, toplumsal hareketler ve hatta protesto/mitingler bile elektronik ortamlarda organize edilebiliyor artık.

Dünya çapında ses getiren çok boyutlu olayları düşünün. Amerika'da gerçekleşen Wall Street olaylarını düşünün. Bu

hadise, ABD mevcut iktidarına bir tepki olarak gerçekleşen bir toplumsal harekettir ve tamamen internet üzerinden organize olmuşlardır. Eylemin gerçekleşeceği yer ve zaman belirlendikten sonra bir grup aktivist WALL Street denilen caddede eylemlerini tamamlayıp dağılmışlardır. Ve bu aktivistler grubunun içinde, tabii bunda Amerika'nın kozmopolit olmasının da etkisi var, birçok farklı ulustan kimlikler de bulunuyordu.

Küresel düzeyde ses getiren olaylara bir diğer örnek de Arap Baharını verebiliriz. Bildiğiniz üzere Arap Baharı diye tanımladığım ayaklanmalar, Tunus'ta devrimci bir grubun monarşi rejimine karşı ayaklanması ile başlamıştı.

Bunu gören başka Arap halkları art arda birbirini deviren domino taşları gibi sırasıyla isyan hareketlerinde bulundular. Ve bu isyanlardaki tetikleyici güç, hiç şüphesiz küresel dünyanın hızlı etkileşimi idi.

Arap baharlarının bu kadar hızlı yayılmasında provoke edici çalışmaların da etkisi olduğu, ve hatta bu isyanların kendiliğinden değil, üçüncü bir elin kasıtlı olarak müdahalesiyle gerçekleştiği de söyleniyor. Bu üçüncü elin kim ya da ne olduğu, nerede konumlandığı ve faaliyet alanlarının sınırları ise başlı başına bir şehir efsanesi!..

Herkes az ya da çok üçüncü el hakkında bir şeyler biliyor. Kimisi bu gizli ele gönüllü itaat ederken, sorgulayan bir diğer kesim komplo teorileri geliştiriyor ve kendilerince deliller öne sürerek dünya ülkeleri hakkında öngörülerde bulunuyorlar.

Üçüncü elin tüm dünya ülkelerini birbirine kırdırmayı planladığını iddia ediyor biri ve üçüncü elin etkinliğinin küresel çağda artık eskisi kadar büyük bir etki yaratamayacağından bahsediyor bir diğeri.

Herhangi bir üniversitenin herhangi bir öğretim görevlisi, üçüncü elin toplumdan yalıtılmış bir çeşit "lord"lar komitesi olmasından ziyade, kendiliğinden gayri ihtiyari şekillenen bir toplum mekanizması olduğunu öne sürüyor mesela. Bu düşüncesini kendi takipçilerine de aşıyor. Takipçilerinse bu görüşü benimsemesi ve çevrelerine yaymalarıyla birlikte adeta yeni bir fikir akımı kök salıyor toplumun damarlarına.

Hem fikir akımları, küresel çağın, olmazsa olmaz kilit kavramları değil midir? Dünya dediğimiz bu küresel köyde, günümüzde belli başlı birkaç fikir akımı ve onların fikir babaları bulunmaktadır. Bu akımlar zamanla kendilerine muhatap bir kitle buldular.

Kitlelerin göreviyse benimsedikleri bu akımları derinleştirmek ve yaymak idi. Takdir edersiniz ki, elektronik ortamlar vesilesiyle artık bu akımların yayılması oldukça kolay ve hızlı olmaktadır.

Bilmiyorum Ali Rıza, gittikçe gelişen ve karmaşıklaşan küresel dünyanın neresinde duruyor. Farkında mı bir şeylerin değiştiğinin. Ya da yaşanan bu global gelişmelere karşı nasıl bir tavır takınmakta?

İnanın hiç bilmiyorum. Yalnızca öğrencilik yıllarımızdaki o deli ruhlu Ali Rıza'nın, aynı mizacını korumaya devam ediyorsa eğer, bu konularda benden daha duyarlı davranıyor olduğu söylenebilir.

O zamanlarda "Ne öğrendim Enes biliyor musun?" diye parlayan gözlerle bana seslenmişti günün birinde. Ve ardından devam etmişti: "Endonezya Müslümanları bu sene Kurban bayramında Bayram namazının ardından Filistin'in İsrail işgalinden kurtulması için toplu dua etkinliği düzenleyecekmiş!"

Ve başka bir günde Faslı bir arkadaşının Ankara'da düzenlenecek olan "Arap Öğrencileri Kaynaştırma Organizasyonu" na kendisini de davet ettiğini söylemişti.

Deniz aşırı ülkelerde yabancı uyruklu arkadaşları bulunuyordu Ali Rıza'nın. Yeri gelir, Kırgız bir arkadaşıyla islamiyetin bir hükmünün yerine getirilişindeki bölgesel farklılıkları konuşur, yeri gelir dünya çapında ses getirecek olan bir projenin Türkiye kanadında gönüllü sorumluluk aldığını anlatırdı bana.

O yıllarda küresel çapta yaşanan gelişmelere karşı farkındalığı bu denli yüksek olan Ali Rıza'nın şu sıralar iş bulma konusunda kabuğuna çekilmiş olabileceğini sanmıyorum ben.

En azından İstanbul ya da İzmir'de kendi mesleğiyle ilgili personel alımlarını incelemiş olabileceğini düşünüyorum.

Belki de İstanbul'da yaşamak için kendisini hazır hissetmiyordur henüz ve bu yüzden Ankara dışındaki iş ilanlarına başvuruda bulunmuyordur.

Ali Rıza kapalı bir çocuk. Benim gibi çok boyutlu bir kankasının bile daha çözümleyemediği çok yönü var Ali Rıza'nın, düşünün siz artık.

Ancak Ali Rıza'nın iş bulması konusunda iyimser olamayacağım ne yazık ki. Çünkü içinde yaşadığımız bu dünya, iyimserleri imha eden, yutan bir dünyadır.

Bu nedenle Ali Rıza'nın da sadece Ankara'da takılıp kalmaması, İstanbul, İzmir gibi metropol kentlerde de sektörün öne çıkan gelişmelerini takip etmesi ve belli başlı büyük firmalara güncel özgeçmişini bırakmasından yanayım.

Ali Rıza'nın yurt dışında bir işte çalışma ihtimali mi?

Neden olmasın?..

Enes

BÖLÜM 3

ALİ RIZA KİŞİSEL GELİŞİM KURSUNDA

Muallim, otoriteye itaat, realist. gelecek hakkında
çok isabetli öngöröleri var.
kendinden emin. olayların altında yatan
örtük nedenleri görebiliyor.
ileri görüşlü ve bütüncül düşünme
becerileri gelişmiş.

Sınırları Zorlamalı!..

Buna gerek var mıydı sahiden? Başka alternatifler denemek ve hedefi biraz daha zorlamak varken, yenilgiyi bu kadar çabuk kabullenip yetersizlik düşüncesiyle hareket etmek, Ali Rıza'nın yapacağı iş miydi?

Vasıflı iş pozisyonlarında beklediği yanıtları alamaması üzerine, Ali Rıza'nın yazıldığı kişisel gelişim kursundan bahsediyorum. Sorunu kendinde arıyor Ali Rıza. O mezuniyet diplomasını eline aldığı ilk günden beri kendini geliştirme çabası içinde kıvranıp duruyor. Bu çabaların son hamlesi olarak da, kişisel gelişim kursuna yazıldığını öğreniyoruz ve sonunda!

Ancak bunu burada belirtiyorum: Muallim söylemiş dersiniz. Ali Rıza kişisel gelişim kursunu tamamlamadan kurstan ayrılacak.

Bu bir varsayım değil. İddia ediyorum!. Ali Rıza gibi vizyonu geniş bir çocuğun potansiyelini açığa çıkarmaya, vasat bir kurs yeterli gelir mi hiç azizim? Ali Rıza bu denli sığ bir kursta aradığını hiç bulabilir mi?

O Ali Rıza ki daha öğrencilik yıllarında üniversitesinin Ar-Ge çalışmalarına engel olmaya çalışan Alman asıllı yapay zeka hocasının NSA ile bağlantısını sezinleyip bunu dilendiremediği için çaresiz sükutu tercih etmek zorunda kalmıştı.

O Ali Rıza ki CIA deneylerinde denek olarak kullanılan Orta Doğu'lu mültecileri kamuoyun duyurarak akranlarında bir farkındalık oluşturmaya çalışmıştı. Bu yolla etkinlikler düzenlemiş, web portalları kurgulamıştı.

Daha öğrencilik yıllarında tüm dünya coğrafyalarında ses getirmesi muhtemel projeler öne sürmüştü ancak kendisine farklı mecralardan destek göremediği için hepsinden vazgeçmek zorunda kalmıştı.

Bunları Ali Rıza'yı övmek için söylemiyorum. Ben sadece Ali Rıza'nın istikametini evvelAllah kestirebildiğimi, en azından bu konuda güçlü öngörülerim olduğunu belirtmek istiyorum. Ali Rıza'yı iyi tanıyorum.

***

Resim oldukça net: En fazla 3 ay devam edecek Ali Rıza bu kursa. Kursun kendisine bir getirisi olmadığını fark ettiği anda ise oradan ayrılacak ve ruhundaki tükenmez bilgelik aşkını doyumak üzere yeni arayışlar içerisine girecektir.

İş bulup bulamamayı da dert edinmiyor kendisine. Ve istese standart ihtiyaçlarını temin edebileceği herhangi bir işe de girer zaten. Ancak dedim ya, o içindeki bitmek bilmez bilgi açlığını tatmin etme peşinde kendisi. Bu iştiyak, onun bulunduğu yeri görmesini zorlaştırıyor.

İşte, Ali Rıza'nın mezun olduktan sonra memlekete dönmeyip Ankara'da kalmasının budur bence sebebi. Ve yine budur Ali Rıza'nın devlet memuru olmayı yeğleyip liberal politikaların peşinden gitmesinin dillendirmediği gerekçesi.

***

Buraya kadar her şey güzel. Destekliyorum da onu sonuna kadar. Fakat göz ardı ettiği bazı ayrıntılar var Ali Rıza'nın.

Bu acımasız dünyada, bu tüm dünya ülkelerinin birbirine kastettiği uluslar arası ekseninde, Ali Rıza'nın kendi kabuğuna çekilmesi onu bitirir, yok eder.

Kâinat var olduğu günden beri yaşamış olan tüm insanların sonu gelmez didinmelerini fark etmiyor olduğunu düşünmüyorum bile Ali Rıza'nın.

Elbette ki doğanın hâkimiyet kurduğu bir hakikat sahnesinde zuhur eden gelişmeler konusunda içselleştirmesi gerektiği olguların bilincine fazlasıyla sahip. Araştırıyor, sorguluyor ve analiz ediyor. Sadece bu bile, kendi bilişini yönetebilme becerisine sahip olduğunun kanıtıdır Ali Rıza'nın.

Ancak en büyük sorun onun yalnızlaşma tehlikesidir. Eğer Ali Rıza kendi kabuğuna çekilip hayat sahnesinin gerisinde kalırsa bu durum Ali Rıza'nın felaketi olur ve asla geri dönüşü olmayan bir yolda kendini ataletin ketum esaretine hapsetmiş sayılır.

***

İnsanın asla düzeltemeyeceği şeyler vardır bu dünyada. Kendini çaresiz hissettiği ve güçsüzlüğünü, acizliğini kabul ettiği anlar vardır. Bu çaresizlik anlarında kişinin kendini hareketsiz kılan görünmez parmaklıkları kırabileceğini iddia etmiyorum. Ve bu mümkün değildir biliyorum.

Ali Rıza'dan, onu sınırlandıran ve yeni açılımlar yapmasına engel olan görünmez duvarları yumruklarıyla kırmasını da önermiyorum. Bunu ne Ali Rıza ne bir başkası asla

başaramaz; başaramayacaktır. Çünkü böyle bir ihtimal doğanın kanunlarına ters.

Böyle bir şeyin mümkün olup olmadığını tartışmak, evrenin işleyişine meydan okumak anlamına gelecektir ki ben bu tarz bir yanılığın kesinlikle öne sürmemekteyim.

Düşüncelerimin yanlış anlaşılmasından da bir o kadar korkuyorum. Benim vurgulamak istediğim şey, sadece, insanlığın kendini hiçliğe sürükleyecek potansiyel tehdit unsurlarını görmesi, bilinç düzeyinde idrak edebilmesidir.

Ali Rıza'nın sahip olduğu yapabilirlik yetisini içselleştirmesi ve bu sayede dünyada ve bu sonsuz kainatta bulunduğu yeri görebilmesidir tek arzum.

Çünkü biliyorum ki Ali Rıza'nın bu idrak yeteneği gelişmediği takdirde, kainatta icra etmekle yükümlü olduğu tinsel görevi de hakkıyla yerine getiremeyecektir.

Olur da bir insan oluşunun görevini yerine getirmeden düstursuzca yaşarsa eğer, bu boş vermişliğin gayri nizami neticelerinden de yine yalnızca kendini etkilenecektir.

Yani evrenin var ve işliyor olması, bireylerin şuurlu eksenlerinden bağımsızdır. Evren vardır, gerçektir ve kendi sürekliliğinin değişmez öznesidir.

Ali Rıza veya herhangi biri, bu değişmezliği bilmekle kendi var oluşunu gerçekleştirmekle bu hakikatin yönünü değiştirmiş olmayacaklardır.

Demek istediğim şey, Ali Rıza'nın kendi benliğinin farkında olması ve kendi potansiyelinin evrende hayat bulabilmesi için işe koyulup harekete geçmesidir.

***

Toparlayalım. Ali Rıza'nın kendi gerçekliğinin kendine yeter olduğundan, bunu ilerletmeye çalışmasının sadece bu gerçekliği yadsımak anlamına geleceği ve vakit kaybından başka bir anlam ifade etmeyeceğinden bahsediyorum.

Ali Rıza'nın bu kursa girmesine hiç gerek yok. O henüz bunun farkında değil ancak ben bunu bütün netliğiyle görebiliyorum.

Gerçekler her zaman açıktır ve bilinmek üzere varlıklarını öznenin bilişine sunarlar ancak bu hediye fark edip nazikçe kabul edebilen kimse çok azdır.

Bununla birlikte ben Ali Rıza'nın, kâinatın kendisine sunduğu bu biliş lütfünü bir gün kendisinin de net bir şekilde kavrayıp kabul edeceğini ve bilgece kullanabileceğini biliyorum. Bu ilerde, zamanın herhangi bir noktasında konumlanmış bir gerçek ve sadece vaktinin gelip hayat bulacağı anı bekliyor.

**

Ali Rıza kendine yetebilen, güçlü, akıllı bir çocuk. İyi bir işte çalışmaya başlaması için koşut kabul edilebilecek tüm yetkinliğe sahip. Kişisel gelişim kursuna ihtiyacı olmadığı gerçeği de tam olarak bu yetkinlikten ileri geliyor.

Ve yineliyorum: Birkaç ay sonra Ali Rıza, kendi potansiyelini gerçekleştirmede hiçbir katkısı olmadığı düşüncesiyle bu kursu bırakacaktır.

İşte o gün, evrendeki konumunu da görmüş olacak, doğanın değişmez nizami çerçevesinde kendi konumunu belirlemiş sayılacak.

O günün gelmesini sabırla bekliyorum.

Muallim

Sedat, diyalektisizm. zıtlıklar arasında
gidip gelmeyi seviyor.
değişmez, net fikirlere de bir
o kadar düşman.

Ne Kadar İyiyse Bir O Kadar Da Kötü

Bunu size açıklamam gerçekten çok zor olacak. Çünkü kişisel gelişim kursunun faydalarından bahsederken, aslında bir yandan da olumsuz taraflarını sıralıyor olacağım ve ama fark ediyor olacaksınız bunu, ama fark etmiyor; ancak o benim zihnimde fikirlerimi içdiş eden kocaman kayıtsız bir soru işareti gibi dolanıp durmaya ve yerli yerine oturmaya çalışan her bir bilgiyi evirip çevirmeye, ters yüz etmeye devam edecek.

Bu durum bende, bitmek bilmeyen bir barış, sukûnet ve aynı zamanda varlığından asla ödün vermeyen amansız bir savaş halini aldı.

Zıtlıkların mücadelesi diyebiliriz buna. Huzur içinde gizlenmiş acımasız bir kaos da. Oysa ben buna alıştım çoktan.

Sevgi ve nefreti ele alalım mesela. Sözgelimi zihnimi yoran bu zıtlıklar savaşımdan nefret ediyorum. Bu gerçekten kötü. Ama bu hal sürekli zihnimi canlı tuttuğu için ve dimağımın hayat bulan düşünce eksenine hareket işlerliği kazandırdığı için seviyor olduğum da söylenebilir.

Bakın yine birbirine zıt gibi görünen iki farklı kavramı birlikte tanımladım.

Bunu anlayabilmeniz o kadar da üç olmasa gerek. Tek ilke, siyahla beyazın, yerl göğün, karalarla denizlerin ve daha bunun gibi milyonlarca şeyin aslında sanılanın aksine birbiriyle iç içe bulunduğu gerçeğidir.

Ve çoğu zaman bizler, bu doğrultusundan sapmamış iki uç noktaların sadece birine odaklanıyor, diğerini ihmal ediyoruz.

Hayatımızda bu denli çok yanılığının olması da yine bu sebebe dayanıyor bence: Zıt kutuplu doğrulardan yalnız birini kabul edip, hiçe saymamızdan, görmezden gelmemizden yani.

Ali Rıza kişisel gelişim kursuna yazılmış. Düstur yine değişmiyor: Buna hem çok sevindim değerli arkadaşım adına, hem de bir o kadar üzüldüm.

Sevindim; çünkü bu kurs, Ali Rıza'nın ileriye dönük sorularını daha teskin edici cevaplarla tanımlayabilmesine yardımcı olacak. Üzüldüm; bu sorularını cevaplandırıldığında uğrunda mücadele edeceği hiçbir etkinlik alanı kalmamış olacak. Bir nevi boşlukta hissedecek kendini.

Tüm cevaplar insanda yanıt cümlelerinin ardında bir tür anlamsızlık da saklar bence. Hem bu anlam boşluğu da başlı başına bir soru değil midir zaten?

Bakın zıtlıkların kaçınılmaz bir aktör olduğunu buradan da fark ediyoruz: sorular ve cevapları. Her sorunun cevabının başka bir soruya kapı aralıyor olması ve her cevabın özünde aslında bir sorunun kastını çözümlüyor olması.

Başlı başına bir zıtlıklar savaşı değil mi sizce de?

Düşünün, her hangi bir soru; zamanın bir sonu olup olmadığı mesela. Buna bilim adamları bir cevap getirmiş olsun. Bu cevap o sorunun evrende bir varoluş kapsadığı gerçeğini yok edemeyecek ve kainatın sonuna kadar cevabı soruya atıfta bulunmaya ve soru da cevabı teşvik etmeye devam edecektir.

Bundan, zıtlıkların ebediyen sürececek olan bir kısır döngünün daimi figüranları olduğunu da anlıyoruz aynı zamanda.

***

Mutlusunuzdur atıyorum, ya da üzgün.

Mutluyken içinde bulunduğunuz saadetin bir süre sonra avuçlarınıza hoyrat bir hüznü bırakacağını bilemezsiniz ama

o hüzün gelir ve sizi büsbütün ele geçirir. Hüzünlüyseniz de eğer, hüznünüz nihayet bulsun diye çalışır, didinir ve ardından ufuktan beliren mutluluğun o göz kamaştırıcı ışık huzmeleriyle huzur bulursunuz.

Bu böyle sürüp gider. Her zıtlık bir döngüdür yani. Biri diğerinin habercisidir ve yine diğeri de berikinden bağımsız olamayacağını bilgisini içerir muhtevasında.

***

Ali Rıza'nın kişisel gelişim kursuna kaydolmasını işte bu bağlamda değerlendiriyorum. Yani Ali Rıza, kursu tamamlamış dahi olsa bu birbirine kapı aralayan sorular karşılıklı paslaşmaya devam edecektir. Çünkü olaylar yaşanıp bitse de düşünceler ve bu düşüncelerin dik başlı çocukları olan fikirler baki kalır.

Dik başlı olduklarıniysa şuradan çıkarabilirsiniz fikirlerin: Hiçbir kalıba girmek istemez şekil almazlar onlar. Bir fikir bir kez kendine varlık evreni bulduysa eğer, gerek fikrin sahibi tarafından gerek farklı kişilerce sonsuz defa dile getirilme imkânı bulacaktır. Velez ki bulmamış olsun. Sadece bir kez iddia edilip sonra unutulup gitmiş olsun. Yine de o fikir, evreni her hangi bir yerinde varlığını koruyacaktır.

Sorumuzu bir seviye ileri taşıyalım. İki fikir birbiriyle çelişiyor olsa bile mi? Evet. Kainatta bir konum ve zihinlerde anlam bulan her hangi iki fikir, birbirine taban tabana zıt dahi olsa, biri diğerini çürütüyor ve ikisi

birlikte bir tutarsızlık meydana getiriyor olsalar bile her ikisi de yaşamaya devam edecektir.

Bu iki zıt fikri birlikte değerlendiren kimse ise, sanmayın ki ikisinden birini tercih etmek durumunda kalacaktır.

Hani az önce demiştim ya, fikirler dik başlıdır ve şekil almazlar. Bir şekle bürünüp tüm albenisiyle etkin kıldığı zihni kandırmış sayılamaz. Kişinin bile bile kendini kandırması bir tür tutarsızlıktır zira. En fazla bir başka zihni, gerçek düşüncelerimizi gizlemek suretiyle kandırabiliriz; o da ancak belirli bir süreyi kapsar.

Er ya da geç muhatap söz konusu fikrin yalınlığını ve kendine yeterliliğini fark edecektir. O fikrin şekil verilmeye çalışılan eğreti formunu ise reddedecek, düşünce faaliyetlerinin etkinlik alanından öteleyecektir.

Hem muhatabın fikrin şekil almış hakikat olmayan halini kabul ya da reddetmesi bir diyalektikanın başlı başına bir aktörüdür aslında. Ya o eğreti fikri kabul ya da reddedecek. Ya o fikrin öne sürüldüğü o ilk yalın halini araştırarak, anlamaya çalışıp özümseyecek; ya da onun kendisine dikte edilen zahiri manasını sorgulamaksızın kabule devam edecektir.

Her neyse.

Ali Rıza'nın kişisel gelişim kursu hakkında söyleyeceklerim, iki kutuplu ve sınırları belirsiz fikirler olmanın ötesine geçemeyecek gibi görünüyor.

O bu konuda bu kadar çok ikilemler öne sürmeme duysa kızardı muhtemelen. Ancak ben bu kızgınlığın ardındaki o tatlı-sert dostluk melteminin esintilerini alnımda hissedebiliyorum.

Değil mi ki dostluklar, en onulmaz kızgınlıkların bile onarıcısı, tamir edicisidir. Ali Rıza'nın benim düşüncelerim hakkında alacağı tavır da tam olarak böyledir.

Sedat

Bekçi, dadaizm ,yer yer insanlarla alay ediyor, insanların çoğunu küçümsüyor, hakarete yatkın bir üslubu var. hayatta uğrunda fedakarlık yapabileceği hiçbir değer bulunmamakta.

En Az Okul Okumak Kadar Saçma O Da

Hele katılsın bakalım. Kendisine bir getirisi olacağını varsayarak, tüm samimiyetini işe koşarak, özveriyle, inançla, sanki kursu tamamlayınca varacakmış gibi fizana, yakacakmış gibi Roma'yı ve fethedecekmiş gibi Endülüs'ü, katılsın ve kendi gözüyle görsün aslında ne kadar anlamsız gereksiz bir uğraş olduğunu bu kurs işinin.

Ali Rıza'nın Ankara'da üniversite okumasına da aynı mesafeden yaklaşmıştım ben. Üniversiteyi okuyup da ne kazanacak, ne elde edecek demiştim. Kocaman bir külfetler yığınını olduğunu düşünmüştüm başka bir şehirde üniversite okumanın.

Belki de bundandır hayattaki en önemli değerleri bile fütursuzca alaşağı etmem. Külfet mefhumundan bahsediyorum.

Her ne kadar üniversite okumamış olsam da, zeki olduğumu düşünüyorum, bunda yalan yok. Ancak sırf külfet olacak, başıma iş açacak ve beni yorup huzurumu kaçırarak diye, düşündüğüm birçok fırsatı elimin tersiyle ittim ben. Bundan da pişman değilim.

Ne yani?! Aptal bir üniversite kurumunun rahatımı bozmasına, sırf o saçma sapan kağıt parçasını alacağım diye, hani şu diploma dedikleri, onca safsataya razı mı olsaydım yani?.

Sonra o üniversiteden zuhur edecek münasebetler, ki illaki olur, öğretmen-öğrenci diyalogları. Uhh! Saçmalık ve hiç bana göre değil inanın.

Şimdilerde Ali Rıza'nın Ankara'dan arkadaşlarının onu Diyarbakır'a ziyarete gelmeleri meselesi gündemde. Yahu ne gerek var buna!

Benim mesela, gözümü kapattığımda hiç yaşanmamış gibi olur dostluklarım. Hiç yaşamamış gibi olurum o insanlarla o ruhi yakınlaşmaları. Hepsi bir çırpıda yok olur gider. Onlarsız da hayatımı pek ala devam ettirebileceğimi düşünürüm.

Onlara, ömürlük dostluklara lüzum yok yani. Ne o dostluğun pamuk iplikleriyle bağlı o yapıştırma sadakatine ne de o sadakat hissinin şahsımı görünmez parmaklıklar arasına hapsetmesine izin vermem kesinlikle.

Hem ne dostluğundan bahsediyorsunuz? Zaruri ihtiyaçlarını bile zor karşılayan fakir bir adamım ben. Yaşımın

ilerlemesine rağmen benim hatunun ve çocukların sonu gelmez isteklerine dem vurmuyacağım, hayır. Ama siz anlayın onların bana büsbütün yük olduğunu ve bazen yüzlerini dahi görmek istemeyecek kadar büyük bir tiksinti duyduğumu kendilerine karşı.

Herkesten nefret ediyor herkesten tiksiniyorum. Bunu söylemek o kadar da zor olmuyor benim için. Beni hayata bağlayacak hiçbir değerim yok ki. Sevgi, bağlanma, aile, aşk ve evlat, değeri olan adamların işidir. Romantizm, evlat sevgisi, insani değerler, yalan söylememek mesela. Dürüst olmak, insan onuruna saygı, ölçülülük, anlayış... Beni bağlamaz azizim benden öte, benden ziyade.

Bana ne ki bu değerlerden. Ben ayın 15'inde hesabıma yatan maaşımı bilirim bir de mahallenin tekinsiz mecralarında mahalle sakinlerine hissettirmeden gözlemlemeyi kendilerini. Benim işim bu. Bundan para kazanıyorum.

Para kazanmak da ayrı bir gayya kuyusu ayrıca. Evet, bütün insanlar gibi paraya ben de değer veriyorum. Bakın o kadar da gairesiz değilmişim gördünüz mü? Hayatımda değer verdiğim bir şey varmış benim de.

Belki böyle maddiyat ağırlıklı bir kavrama değer vermeme bozulmuş olabilirsiniz ancak bu durumunuz benim için hiç önemli değil. Tıpkı senin, senin ve ötekinin ve berikinin şahsım açısından hiçbir önem ve anlam ifade etmediği gibi.

Gölge etmeyin mantığı geçerli burada, benim dünyamda. Sizleri önemsemem ben rahatımı önemsediğim kadar. Bakın önemsediğim başka bir şey daha varmış bu dünyada paradan

başka: Huzur. Rahat, eğlenmek ve biraz da makara. Hani insanların kusurlarına kulp takmak suretiyle yakaladığı makaralar vardır ya, işte ondan bahsediyorum.

Bu benim alışkanlığım efendim ne yapabilirim. 40'ımdan sonra mizacımda kemikleşmiş bu alışkanlığımdan vaz mı geçeyim. Oysa bu benim yapmaktan en çok keyif aldığım şey. Üç günlük dünyada keyfime hizmet etmeyip de ne yapacağım hem?!

Bizim hatuna, çocuklara mı hizmet edeyim.

Tamam burada kesiyorum. Sıkıldım!

Söyleyin Ali Rıza çocuğa, kursa falan yazılmasın. Onca emeğini böyle yapıştırma bir trajedyaya kurban etmesin. Gerçi beni ne ilgilendirir ki?

Bekçi

BÖLÜM 4

ALİ RIZA DİYARBAKIR'A DÖNÜYOR

Ressam, estetizm, artistik incelik, sonsuz güzellik
arayışı.
evresindeki doğal güzellikleri uzamsal belleğine kaydedip
kendi
ruhunun derinliklerinde yoğurarak
benzersiz sanat eserleri ortaya koyabiliyor.
yetenekli olduğu kadar da ince
bir ruhu var.

**Bu Eşsiz Güzellikleri Bırakmaya Nasıl Gnl Elversindi
Zaten**

Ali Rıza'nın memleketine dönmesine en çok sevinenlerden biri de benim hiç şüphesiz. Bu sayede toprağının insanı o eşsiz hülyalar âlemine sürükleyecek büyüleyici güzelliklerini hem doyasıya seyretme hem bunun ruhuna katacağı o tarifsiz mutluluğu tüm benliğiyle hissetme imkânı bulacaktır.

Diyarbakır'ın tarihi dokusu o kadar inanılmaz bir peyjaza sahip ki. Roma kalıntılarından tutun Osmanlı mimarisine, tarih öncesi çağlardan günümüze değin sayısızca güzellik, sanat eseri!..

Söylesenize, Bu yaşayan dokuyu Ankara'da bulabilir miydi hiç Ali Rıza?..

Dağların etekleri boyunca uzanan yeşilin o dingin huzuruna kendini bırakıp engin ufuklara dalabilir miydi hiç? Ya da surların ardından tüm azametiyle vakur bir şekilde doğan güneşin o ilk ışıklarıyla başlayabilir miydi hiç güne? Restore edilmiş kervansarayların, tarih kalıntısı evlerin arasında amaçsızca kaybolup derin hayal ikliminin anaç kollarına bırakabilir miydi kendini?

Söylesenize, salt taş yığını sayılan Ankara'da tüm bunları bulabilecek miydi Ali Rıza?

Diyarbakır'ın esrikliğinin Ali Rıza'nın iş yaşamıyla ne ilgisi var demeyiniz. Sanat hayatın her alanında kişiye bir teşvik edici, itici güç görevi görüyorken, Ali Rıza'nın işine motive olmasını da sağlayamaz mı sizce? Ya da onun işini haz alarak gerçekleştirmesini?

Hem Diyarbakır'ın bu artistik dokusunu işine de yansıtması pekala mümkündür Ali Rıza'nın. Düşünün, gezdiği yollar, gittiği, konakladığı mekânlar hep tarih, sanat, yeşil ve doğa. Böyle bir dekordan süzülüp işini de en halis bir sanatkar kadar özveriyle yapmıyor oluşu mantık dâhilinde bir varsayım mıdır sizce? Yoksa sizler de en az benim kadar sanatın güzelliğinin iş yaşamına da dokunabileceğine inananlardan mısınız?

Evetse harika! Ortak bir nokta yakalayabildik demektir sizinle.

Biriyle ortak bir nokta yakalamak, bir artistin sonsuz hayal âleminde küçük bir ışık hüzmeleri yakalayıp onu zihninde belirginleştirmesi gibidir. Taraflar o ortak noktayı alır, ana hatlarını belirler ve ondan bir yargı çıkarırlar. Bu yargı her ikisinin benliğinden kopup gelen özgün ve bir o kadar da teslimiyetçi bir düşüncenin kifayet bulmuş halidir âdeta.

Tıpkı sanatkârın, kalbine dokunan ufacık bir ilhamı alıp büyütmesi ve ona bir şekil katması gibi.

Belki de anahtar kelime budur sanat için: Şekil vermek.

Hayaller, insanların zincir vurulamayan, ele avuca sığmayan yaramaz çocuklarıdır ve onlara sahip olunabilmesi ancak onlara özgün bir şekil verilmesiyle mümkün sayılabilmektedir. "Mümkün sayılmak"... Evet, hayal âleminin sonsuz güzelliklerine şekil verilmesi bile onları dizginlemeye yeterli gelmeyecektir şüphesiz. Çünkü kaynağını, Kendinisi Övmekten Bile Aciz Kalacağımız O Yegâne Güzel'den, Güzel'in Yaratıcısı Zül Celali Vel

İkram'dan alır hayal ufkumuz. Belki de bizi kendine böyle hayran bırakışı bundandır hayallerimizin.

***

Ali Rıza'ya gelince. Asla pişman olmasın Diyarbakır'a döndüğüne. Ben onun burada, yaptığı işten haz alarak çalışacağına ve harika işler çıkarabileceğine tüm kalbimle inanıyorum. Işığın güzelliği kalbine ilham olsun, Sonsuzluğun Güzelliği her daim ruhunda hayat bulsun, onu tüm kalbimizle çok seviyoruz.

Ressam

Emin, pozitivist. risk almayı sevmiyor. en kötü durumları bile sıfır zararlarla atlatabilmek için daima arka planda sakladığı bir b planı mevcut.

En Az Zarar İlkesi

Bence oldukça doğru bir karar verdi memleketine dönmekle Ali Rıza. Ankara'da kalması hepten ziyan olması ve metropol bir şehrin anaforunda yok olması anlamına gelecekti zira.

Zordur büyük şehirlerde yaşamak. Riskti ve maddi manevi yıkımların hoyrat bir habercisi diyebiliriz bir büyükşehir yaşamı için. İnsanlarıyla kaynaşamazsınız, yozlaşmış bir modernizasyonun gönüllü tutsakları gibidirler çünkü. Caddeleri, sokakları, Pazar yerleri bile küçük bir şehirdekinden çok farklıdır. İnsanı kendi hükümranlığına hapseder ve hiçbir çıkış yolu sunmaz size kurtulmanız için. Çaresiz ve ümitsizce teslim olursunuz o hayatın içine.

Mutlu olamayacağınız gibi terk etmeniz de olanaksızdır o şehri. Çünkü görünmez halatlarla bağlamıştır ruhunu kendi beton yığınlarının görünmez dehlizlerine. Sizi büsbütün hareketsiz kılmıştır o göğe kadar uzanan ürkünç yapıları arasında.

Sürekli çalışmak zorundasınızdır hayata tutunabilmek için ve dahi size refah yaşam reçeteleri arama inisiyatifi bile bırakmaz. İlk sözü de kendisi söyler, son sözü de. Ve bu söz hep aynıdır: Hayatta kalmak istiyorsan çalış, çalışmak içinse hayatta kal!

Ne kadar korkunç bir ilke değil mi? Sizi hem yaşama teşvik ediyor ki kendi sahasını canlı tutsun ve bunu için de yine hayatta kalma öne sürüyor size. Büsbütün tutarsızlık!

Ve bu tutarsızlığı sorgulamadan yaşayan milyonlarca insan!

Hayır. Ali Rızayı bu korkunç tablonun sessiz bir figüranı olarak hayal edemiyorum. O da kendisini bu tabloya ait hissedememiş olacak ki geç olmadan döndü ana yurduna, memleketine, çocukluğunu geçirdiği bu kendi Halide, sade şehrine.

Burada Ankara'daki kadar çok zorlanmayacağını düşünüyorum Ali Rıza'nın ve aradığı gibi bir işi çok geçmeden bulabileceğine inanıyorum.

Hem kazandığı ücretlerle elle tutulur yatırımlar yapabilecektir Ali Rıza. Çünkü Diyarbakır'ın alt yapısı buna çok uygun. Fazla masraf istemeyen bir şehir ve aradığınız her şey elinizin altında. Yerleşik bir düzen var

burada ve insanları sürekli sahip olma hırsıyla gözleri kararmış hırçın insanlar değiller.

Kim bilir Ali Rıza bu parasıyla bir Ev, arsa, toprak ya da bahçe bile satın alabilir. İleride pişman oldum da demez böylelikle.

Genç yaşında bir mülk edinmek üzere birikim yapmak akıllılıktır hocam, olması gerekendir. Geç olmadan başlanmalıdır bu birikime ki ileride zor günleri en az zararla atlatabileceğimiz bir dayanağımız olsun.

İşte bu sebeplerden dolayı mantıklı buluyorum Ali Rıza'nın dönüşünü. Söylesenize, Ankara'da bu birikimi yapabilmesi mümkün olur muydu hiç? Büyük şehrin insanın ruhunu kuşatan karanlığında boğulmak da cabası.

Yok yok, çok iyi yaptı Ali Rıza memleketine dönmekle.

Abi Emin

Burcu; burjuvazi geleneği, asalet.
zengin, soylu bir aileden geliyor.
barbar insanlarla aynı ortamı paylaşmaya
kesinlikle katlanamıyor.

Ne İşi Varsa Sanki Barbar İnsanların Arasında

Bence gelmemeliydi. Ankara gibi nezih bir şehri ardında bırakıp, entelektüel yoksunluk batağında sorgulamaksızın yaşayan bunca barbar insanın olduğu bir şehre geri dönmemeliydi.

Kibar değil bir kere Diyarbakır'ın insanı. Konuşurken kibar bir üslup takınmadan konuşuyorlar ve yer yer kırıcı olabiliyorlar. Sen konuşurken seni dinlemiyorlar, lafını bitirmeni bekleyemiyorlar kendi görüşlerini belirtmek için, ne demek istediğini anlamaya çalışmıyorlar. Belki o an onlar için çok önemli bir meseleden bahsediyorsun, ya da toplum nezdinde ehemmiyet arz eden bir konu, atıyorum, ve bilinmesinde yarar da olacak, ancak yok; dinletemiyorsunuz kendinizi.

Diyarbakır'ın kabalığı bu saydıklarım ile bitmiyor şüphesiz. Kitap da okumuyorlar mesela. Burada kitap okuyan insan

sayısı bir elin parmaklarını geçmez. Onlar da genellikle insanda derin duygular uyandırmayı başaramayan otantik kitaplar olmanın dışına çıkamıyor maalesef.

Bu tarz yozlaşmış kitapları okuyan, vizyonu dar insanların hem en fazla ne kadar kibar olmasını bekleyebilirsiniz ki? Düşünmeyen, bir kültür-sanat geleneği olmayan, edebiyatta çağın frekansını tutturamamış bir toplumdaki ne kadar nazik olması beklenebilir ki? Bu bir fili, koşu bandında yürütmek, bir zürafanın kıvrak hareketlerle dans etmesini beklemek gibi bir şeydir. İmkânsız değildir belki ama olanak sınırlarını bayağı zorlayacaktır.

Oysa Ankara bu barbar alt-şehir kültürüne taban tabana zıt bir kenttir. Çok kaldım Ankara'da. İyi tanırım Ankara'nın entelektüel yaşam merkezlerini. Karanfil'de yumuşak bir klasik müzik eşliğinde içilen bir fincan sade kahvenin ardından, boydan boya kitapevlerini gezmişliğim vardır evet. Kitapların insanı büyüleyen o esrarlı dünyasında kaybolmuşluğum, hayallere dalmışlığım ve o alaturka mekanlarda olmanın ruhuma kattığı ince bir huzuru doyasıya hissetmişliğim çoktur.

***

Sadece kitaplarıyla değil sanatsal faaliyetleriyle de öne çıkan bir kent Ankara. Ve tüm bunlar, onun albenisi olan üstün bir kent olarak anılmasına da olanak sağlıyor.

Öyle bir kent düşünün ki, tüm evrensel değerler, mahzun bir gelinin dantelâsına dokuduğu naif bir desen gibi ince ince işlenmiş olsun hayatın ana damarlarına o kentte. Öyle bir

kent, tüm insanî değerler tüm ayrıntılarıyla özünsenip sahneye yansıtılıyor olsun, ya da resime, müziğe.

Öyle bir müziğe işleniyor olsun ki bu değerler, ister elektronik ya da akustik enstrümanla ister canlı ya da video kaydı şeklinde çalınıyor olsun hiç fark etmez, o estetiği kulağı hiç incitmeden işittiriyor olsun insanlara.

Ya da bir resim mesela. Baktığınızda sizde farklı ve çok boyutlu hisler uyandırıyor olabilsin. Sizi bulduğunuz mekânın nesneliliğinden alıp en uzak diyarlara kondurabilsin cömertçe ve siz orada, o ruh dünyanızın sonsuzluğu andıran dekorunda tarifsiz hislerin kompozisyonunda gezinip durabilin özgürce.

***

İşte, Ankara bu gibi anlamlar uyandırıyor bence. Ben, o vakur kentin insana huzur veren sakin ve estetik ortamları kadar, kültürün eğitici kanallarından süzülüp gelen kibar insanların da seviyorum ayrıca. Ve diyorum ki, eğer yaşanmak üzere bir kent tasavvur ediliyorsa, hem yaşamak ömür boyu hem de yaşamımızı kolaylaştırması adına bir iş, uğraş edinmek niyeti taşıyorsa, bu kent kesinlikle Ankara'dır.

Yani Ali Rıza, Dikarbakır'ın bu insanı bunaltan atmosferinden bir an önce kendini kurtarıp, bilinçli ve entelektüel insanların buluşma noktası sayılan Ankara'ya geri dönmelidir. Hemen yapmalıdır bunu. Zira bu köhnemiş kentte fazla kalması, onun da diğerleri gibi kendini

yozaştırıp çağdaş dñnyanın kñltñrel zenginliğinden
yalıtması anlamına gelecektir.

En azından ben bñyle dñřñnñyorum.

Burcu

BÖLÜM 5

ALİ RIZA DİYARBAKIR'DA FREELANCE

Doktor Cevdet, sembolik etkileşim. teşvik edici, güven
aşılacağı.
onunla konuşan hiç kimse eli boş dönmüyor. tecrübeli olduğu
kadar
da çözüme yönelik bir insan. gençler onu çok seviyor.
ondan hayat dersi alıyorlar.
onu akranları gibi görüyor, söylediklerini
dikkate alıyorlar.

Zamanla Çevresi Genişleyecek İşte

Böyle böyle başlar bu işler. Ama düşer, ama kalkar biraz
canı yanar yıpranır, biraz cep harçlığını çıkarır, ama
illaki öğrenir mesleğinin inceliklerini. İşini öğrenmesiyle
birlikte çevresi de genişler ve daha nitelikli insanlarla,
büyük adamlarla tanışır zamanla.

Ayrıca Ali Rıza'nın bu meseleyi gözünde büyütüp canını
sıkmasına hiç gerek yok. Bir süredir ciddi kafaya taktığını
gözlemliyorum kendisinin bu meseleyi. Ancak yaşı biraz

ilerleyip de güzel bir iş bulduğunda, dönüp arkasına bakacak ve ne çok beyhûde hüzün biriktirmişim diyecek.

Bu işler biraz böyledir. Tam da bir geçiş döneminde olduğunu da hesaba katarsak Ali Rıza'nın, bu hezeyanların anaforunda ümitsizlik vehmine kapılması gayet doğal; fakat lüzumsuz.

Geçer yani, geçecektir bu zamanları. Hepimiz atlattık zira. Hani derler ya feleğin çemberinden geçmek diye, işte öyle bir şey bu durum da. Biz de geçtik o çemberden. Ama tökezledik düşeyazdık; ama hızlı bir şövalyenin hışımla düşmanına meydan okuması misali güç ve kararlılıkla geçtik o yollardan.

Bu yüzden asla üzülmemeli Ali Rıza. Hilmini korumalı, azim ve sebat üzere çalışıp didinmeye devam etmelidir. İstikrarlı bir şekilde çabalayıp bir yandan da çevresini genişlettiği taktirde önümüzdeki birkaç yıl içerisinde ruhi açıklığını doyurucu meşgalalar edinmesi bulması işten bile değil inanın.

Yalnızca dediğim gibi bu sancılı süreçte biraz beklemesi, sabır ve dua ile çalışıp kendini geliştirmeye odaklanması lazım.

Ve ben onun başarılı olabileceğine yürekten inanıyorum. İlk günden beri destekliyorum ben Ali Rıza'yı. Onun istekli gayretini görüp, talebe olduğu yıllarda o kadar çok başarısına şahit olup da bu kanıya varmamak, kariyer hayatını iyi bir işle nihayete erdiremeyeceğini düşünmek, mantık dahilinde değil inanın.

Yani ki, Beni Ali Rıza'nın meslek hayatında böyle düşünmeye teşvik eden gerekçeler var. Kuru bir iddiadan ibaret değil söylediklerim. Hem bendeniz, Doktor Cevdet, gerekçesi belgelendirilmemiş hiçbir yargıya itimat etmez, kefil olmaz biriyim. Değil mi ki o gerekçeler, neticeye göndermeler yapan birer teşvik edici güç mesabesinde olmasınlar. İşin sonucunu netleştiren birer akıl işçisi, fikir mimarı sayılmasınlar? Olacak şey midir azizim. Hem neticeyi hazırlayan ana unsurlar bu kadar bariz karşımızda dururlarken.

Tüm bu sebepleri kendime dayanak olarak belirliyor ve naçizane bir öğütte bulunuyorum Ali Rıza çocuğa.

Sevgili genç arkadaşım! Asla şüphe duyma ki, Yüce Yaraticının da İradesi lütuf buyurduğu vakit, güzel bir işe isabet ettirmen gayet tabii mümkündür. İşte o gün geldiğinde, senin o işte başlayıp yaşantını bir istikamet eksenine ilintileyebileceğinden zerrece kuşkun olmasın. Yalnızca biraz sabır. Anlaşabiliyoruz değil mi?

Doktor Cevdet

Çilingir; nihilist, ince eleyip sık dokumayı seviyor,
çok soru sorup çok fazla eleştiriyor, üslup sorunları
yaşıyor;
çok da kibar konuştuğu söylenemez.
ama esasen iyi biridir.

Ağır Ağır Çıkacaksın Bu Merdivenlerden

Zamanla gelişecek işte hele az daha dayansın. Binlerce yurttaşı sersefil gezinen bu ülkede tutunacak bir dal bulmuş, bir baltaya sap olmuş ya; bu da bir şeydir hiç yoktan.

"Hiç yoktan" diyorum. Hiç, yoktur çünkü. Kendisine sığınan her şeyi de hoyrat bir fırtınanın amansız pençeleri gibi yokluk kuyusuna sürükler. Hiç, varlığın olmadığı yerdir. Hayat son bulur orada ve aksiyondan eser kalmaz. Hareket; yerini eylemsizliğe, güç yerini acziyete bırakır hiçlik deryasında.

Hiçliğe sığınan insanların aciz oluğu da bundan ileri geliyor. Hayır, Ali Rıza da acizler güruhundan fırlamığ bir acizdir demiyorum. Ancak o güruhun daimi müdavimlerinden olmaması için çok alığması gerek. Buna sabrı elverirse Şayet...

Sabır günümüzde pek de ilgi görmeyen bir kavram. Yeni nesil hüsranın, ilmek ilmek sabrın damarlarından süzöldüğünü ne bilsin. Hiç acı görmemişler ki. Hayatlarını alt üst edecek Őiddetli musibetlerle yüzleşmek zorunda kalmamışlar. Hiç düşmemişler, hiç kalkmamışlar.

Geceleri Şehrin hoyrat sokaklarını kendilerine yurt edinen idealist bir fikir mimarını oynamamışlar asla. Davası adına ölümlü göğüsleyen korkusuz yoldaşlardan rol almamışlar. Hepyek tekdüze ve oldukça sığ yaşamışlar hayatlarını. Buna da yaşamak denirse tabii...

Yine Ali Rıza akranlarına göre az biraz daha Şuurlu. Yeterli mi, tabii ki hayır. Ancak geliştirilebilir. Çok çabalayarak, çırpınıp didinip bir Şeyler başarmaya çalışarak belki kendinden beklenilene ulaşabilir.

Nedir peki kendinden beklediğimiz? Hiç olmasın yeter. Hiçliğe satmasın ruhunu, kimliğini. Zira bu batağa gönüllü atlayan o kadar çok genç var ki günümüzde, onların on sene sonraki hallerini düşünmek bile istemiyorum inanın.

Bunlar mı çocuk yetiştirecek, bunlar mı sahip çıkacak bu cennet vatana diye sitem edesi geliyor insanın onlara

baktıkça. Ve evet, Ali Rıza da bu acınası güruhun içinden geliyor.

Doğruya yanlış diyemeyiz efendim. Ali Rıza'nın şuursuz bir genç olduğu gerçeği gün gibi ortadayken, sırf bizim mahallede büyüüp serpiildiği için yok efendim Ali Rıza iyidir, iyi işler başarır, ona güveniyoruz falan diyemeyiz. En azından ben demem.

Gecesi ayrı fırlıdaklık gündüzüyle hepyek safsata peşinde dolanan bir çocuğa şuurulu bir yetişkin muamelesinde bulunamam.

Peki bu bataktan kurtulup bir baltaya sap olabilir mi diye sorarsanız, çok da acımasız bir yorum getirmeyeceğimi bilmenizi isterim buna.

Her ne kadar çirkin tıynetli arkadaşları da olsa ve onların peşinden sürükleniyor da olsa, ben mahallenin ruhuna ektiği o olgunluk tohumunun yüksek bir çaba ve gayretle bir gün görkemli bir ağaca evrilebileceğini düşünüyorum. Umutsuz da olsam bir ihtimal olur diyorum. Küçük, küçücük bir olasılık...

İşte o olasılığı özümseyip peşinden gittiği takdirde hem kişiliğini sağlam bir temele dayandırıp hem de hayatına bir yön, istikamet tayin edebileceği gerçeği imkânsız değil Ali Rıza için.

Ve bir ayrıntı daha: Bu istikametın hayat bulup yaşayan bir gerçeğe dönüşmesi için azim ve sebatla ağır ağır çıkması gerek bu merdivenleri. Sabırla, bıkmadan.

Hadi bakalım Ali Rıza. Kendini geliştirip hayatına bir istikamet çizeceğin o günü sabırla bekliyoruz.

Çilingir

Katip Kamil; post yapısalcı, kitap okumayı çok seviyor, metin analizleri yapıyor. cehaletin bol bol kitap okumadan aşılabileceğine inanmıyor.

--

Literatürü Bir Tarasa Ya!

Çok az okuyor be Ali Rıza çocuk!.. Hiç denecek kadar az.

Kendi alanında yazılmış makaleleri araştırmıyor. Güncel artikelleri takip etmiyor, mesleğinin bilimsel görüşlerden

habersiz. Branşı hakkında öne çıkan bariz eserleri bile edinmiş değil korkarım.

Oysa çocuğum, branşını daha çok araştırıp en azından internet üzerinden olsun günde 10-15 makale okusa bugün bu halde mi olurdu?

Bakmayın Ali Rıza zeki çocuktur. Tek zaafı var, o da tüm yaşlıları gibi gençlik mevsimini gereksiz uğraşlarla tüketiyor olması. Ancak gençliğin ruhuna kattığı hafif-meşrep sanrılardan uyanıp da kendini mesleğini öğrenmeye adarsa, iyi işler başaracaktır hiç şüphesiz.

İyi diyorsak, bununla, o iynin okumadan araştırmadan sahip olunamayacak kadar ulvi bir zirve olduğunu söylemek istiyorum aslında. Bununla birlikte o iynin, işte bu zirveye varmakla sahip olunabilecek bir ülfet olduğunu da unutmamak gerekir.

Gördüğüm kadarıyla Ali Rıza bu gerçeği unutuyor gibi. Belki unutmaktan çok önemsememektir ondaki bu hal. Ve bunun da tamamen gençlik hissini verdiği bir vurdumduymazlık geldiği o kadar net ortada ki.

Bu yüzden diyorum bol bol okusun diye. Onu içinde bulunduğu bu rehavetten kurtaracak en müspet yol bol bol okuyup bu yolla omzuna binen eylemsizlik zincirini bir çırpıda kaldırıp bir fırlatması olacaktır.

Ali Rıza iyi çocuk, saygılı, edepli, bunda şüphe yok. Yalnızca, meslekte ilerleyip birkaç sene sonra daha iyi yerlerde olabilmesi için, iyi bir eş, huzurlu bir yuva ve

sonsuz saadetin teminatı için öncelikle kollarını sıvayıp en yakın kütüphanenin tozlu raflarında uzun bir yolculuğa çıkarak işe başlayabilir.

Literatürü taramalı, onu geliştireceğini düşündüğü her bir makaleyi, pasajı, anekdot ya da sahafı dikkatle okumalı anlamaya çalışmalıdır. İşte, kurtuluşun reçetesi budur hattı zatında.

Ali Rıza çocuk bizden biri. İçimizden kopup gelen bir toy delikanlı... Biraz fevri biraz deli dolu.. Bazı gafil hareketlerine içerliyor olsak da onu seviyor ve benimsiyoruz bunda şüphe yok. Yolu, bahtı ve basireti her dem açık olsun.

Katip Kamil

BÖLÜM 6

ALİ RIZA TAYVAN'A İŞ İÇİN BAŞVURUYOR

Avukat; hukukun üstünlüğüne inanıyor. argümantasyon yeteneği gelişmiş. yasalar, kanunlar, hükümler, kurallar onun hayata bakış açısını şekillendiren ana unsurlar.

Resmi Belgelerle Dayanaklandırmış Mı?

Bu konuda ilk sormak istediğim şey şu: İş başvurusunda bulunmadan evvel, öncelikle devletler genel hukukunu incelemiş mi bu çocuk. Yasaları bilmeden böyle bir işe kalkışması ileride başını çok ağrıtabilir Ali Rıza'nın.

Uluslar arası Çalışma Örgütü'nün resmi web sitesinde, yurtdışı iş başvurularında bulunabilmek için aranan şartlar ve sahip olunması gereken birtakım nitelikler sıralanıyor mesela. Onları okumuş mu Ali Rıza?

Günümüzde artık her şeyin bir usûlu erbabı bir kaidesi bulunuyor. O usulü harfiyen öğrenmek durumunda kalıyoruz edimlerimizi gerçekleştirmek için ve yaptığımız iş artık her ne ise, kanunlarda geçen hükümleri iyice kavramadan bir işe kalkışmamız, hazin sonuçlar doğurabiliyor.

Her şeyin bir yasal dayanağı var bugün, ve tamamı doğrudan bizlere, vatandaşlara hitap eden maddelerden oluşuyor. Yok efendim ben babamın çiftliğinde özgürce dolanıyorum dercesine bir rahatlık anlayışından bahsetmek artık günümüzde mümkün değil maalesef.

Hem dün de mümkün olamamıştı ki bu dediğim şey. Tarihin hiçbir döneminde hiçbir vatandaşın babasının çiftliğinde rahatça dolanabilmesi söz konusu olamamıştı. Çünkü muhtevası ne kadar değişirse değişsin, kanunlar toplumların olduğu her zaman ve mekânda varlığının ağırlığını bireylerin yaşayışlarında hissettirebilmiş, hep son sözü söyleyen yaptırım gücü olmayı başarabilmişti.

Yani her ne kadar şehirde umuma açık alanlarda kanunlardan bahsedebiliyorsak, adamın birinin babasının çiftliğinde de aynı kanunlar geçerlidir ve mevzuatın özünü oluştururlar. Bunun şehirli ya da köylü olmakla bir ilgisi yoktur. Daha çok köyün ya da şehrin hangi egemenlik gücünün sınırları içerisinde bulunduğu ve hangisinin yasalarına tabi olduğuyula ilgili bir kavramdır.

İşte, söz konusu Ali Rıza'nın uluslar arası bir edimde bulunuyor olması olunca, onun muhatap olduğu yasalar karmaşıklaşacak ve hareket alanı gittikçe daralacaktır. Akıllı oynaması gerekecektir Ali Rıza'nın ki ne bulunduğu

ülkede, ne iş için başvurduğu ve dolayısıyla orada yaşamayı murat ettiği ülkede herhangi bir aksilikle karşılaşmasın. Bu nedenle işte bu yasaları, iyice kavramalı ve kanunların yönergelerine riayet ederek harekete geçmelidir.

Sadece bu ayrıntıya dikkat ederse sorun çözülmüş sayılıyor mu dersiniz? Elbette ki hayır, bununla bittiğini söyleyemeyiz yaptırımların. Bir ülkeden bir başka ülkeye hem de çalışmak niyetiyle gidiliyor. Nasıl sadece iki ülkenin hukukuyla sınırlandırabiliriz bu edimin evrenini?

Devletler özel hukukunu incelemeden kalkışırsak bu işe, ya da Birleşmiş Milletlere bağlı Uluslar Arası Çalışma Örgütü'nün yurt dışı iş alanlarında geçerli olan kanunlara ait yönetmeliği incelemesek, yine yanılma payımız olacaktır ve karşımıza çıkabilecek mevzu hukukun evreninde nasıl bir yaptırımla karşılaşacağımızı kestiremeyebiliriz.

Sonu gelmez hukuk söylemlerimden sıkıldığınızı duyumsar gibiyim. Biz avukatların kaderi bu: Dinlenilememek. Dinletmemek kendimizi, insanların konuştuklarımızın sadece başına odaklanıp devamında konunun bağlamından kopması ve sonra tamamen uzaklaşmaları konudan.

Belki bu denli komplike yasalar arşivini ve hukukun günümüze kadar geçtiği tüm evreleri, atıyorum anayasanın değişen tüm maddelerini birer birer ezberleyip hepsini tane tane muhataba anlatmak zorunda kalmasak ne bizler bu kadar yoruluruz onları anlatırken, ne de bizi dinleyenler sıkılır.

***

Ali Rıza'yı ya da sizleri de bu sonu gelmez söylevimle sıkılamak gayesinde değilim. Yalnızca şunu vurgulamaya çalışıyorum: Eğer Tayvan başvurusunda konuyla ilgili anayasal hükümleri incelemeden bu işe kalkışırsa farkında olmadan önemli sayılabilecek bir hükmü göz ardı etmiş olabilir. Bu sebeple başının ağrımasını istemem genç arkadaşımın.

Bununla birlikte Tayvan başvurusunu destekliyorum. Mevzuatla örtüşen güzel işlerde çalışır umarım, yolu açık olsun.

Avukat

Muhtar Mürşid, network, ağ toplumları, epistemolojinin gücü
adına. organize olup
eylem yapar. teknolojiyi iyi ve faydalı işlerde
kullanıyor.
tüm sırları açığa çıkarıyor. kapitalizmin vahşi ekonomisine
karşılık,
paylaşım ekonomisini tavsiye ediyor.
"dünyada bariz bir eşitsizlik var, sebebi kapitalizm."
dünyayı güzelleştirmek adına çabalıyor
ama yine de umutsuz.

Geç Bile Kaldı!

Tayvan'a gitmesi, Ali Rıza'nın emperyalist düzende, yokluk
çeken toplumların sesini sermaye sahibi büyük mercilere
duyurabilmesi için tek yol olabilir. Bu yüzden onun
Tayvan'a iş başvurusunu onaylıyor ve destekliyorum.

Sürekli gelişen ve büyüyen bir dünyada Ali Rıza'nın bu tarz bir hamlede bulunmaktan başka bir şey yapması da düşünülemezdi zaten. Toplumlar büyüyor, güçleniyor. Birbirleri arasındaki çekişmeler de bu gelişimden nasibini alıyor tabii ki.

Böyle bir dünyada Ali Rıza'nın kendi ülkesinin sınırları dışına çıkmaması, bu enformasyon ağının dışında kalması, bilgi-cehalet savaşında cehaletin güç kazanmasına sebep olabilirdi zira.

Ancak Ali Rıza bunu yapmadı. Tayvan'a iş başvurusunda bulundu. Geç bile kaldı çocuk, geç bile kaldı.

Böylesine komplike ağlarla organize olmuş bir dünyada yaşanan gelişmelerden habersiz kalması gerçekten üzücü olurdu hem onun için. Ali Rıza meraklı çocuktur. Sürekli bir şeyler araştırır; öğrenmek, öğrendiğini anlatmak, çevreye yaymak ve bu sayede toplumsal bir bilinç kazandırmak ister etrafındaki insanlara. B u yönüyle birbirimize benzediğimiz söylenebilir.

***

Bana Mürşid demelerinin sebebinin de bu olduğunu düşünüyorum. Bendeniz, Muhtar Mürşid, araştırır, araştırır ve daha çok araştırırım. Kimsenin erişemediği bilgilere erişmek, bunlardan önemli gördüklerimi insanlara anlatmak; baktım anlamakta zorlanıyorlar ya da durumun vahametini hakkıyla özümseyemiyorlar, bir daha anlatmak, ve bir daha,

ve bir daha... Ta ki onlar bunu anlayıp aksaklığı düzeltme adına harekete geçene dek.

İnsanlarla organize hareket etmeyi ve aksaklıkların düzeltilmesi adına olayın aksiyon boyutuna geçmeyi severim ben. Hem sevmek gibi bir seçeneğim olmadığını düşünüyorum. Madem kendimizi ülkesini iyileştirmeye adanmış birer gönüllü bilgi işçileri olarak görüyoruz, aksiyona geçmemek ya da bunu canımıza minnet bilmek gibi bir inisiyatifimiz de olamayacaktır kesinlikle.

Bu her konuda geçerli. Okuyup araştırır, farklı belgeleri bir araya getirip en doğru sonuca ulaşır insan.

Bundan bir sonraki aşama ise ulaştığı bilgileri kullanarak, çevresindeki bir grup sorumluluk bilincine sahip duyarlı vatandaşla birlikte organizasyonlar gerçekleştirmek; öfkesini, tepkisini ya da durumun muhteviyatına göre artık düzeltilmek istenen sorun her ne ise isteğini duyurmak, ve bu amaçla suya sabuna dokunmak, oturduğumuz yerden bir zahmet kalkıp ve iş işten geçmeden tepkimizi dile getirmek olmalıdır.

İlgili mercilerin emperyalizmin kirli ağırları içerisinde bitmek bilmez bir sermayenin sorumsuz tüketicileri olarak hayatlarını sürdürmelerine müsaade edilmemelidir. Aksi halde sefalet içerisinde kıvranan nice toplumların acısı harelenmiş ve kamuoyunun vicdanı yara almış sayılır.

Bunun ise önlenbilmesi için yapılabilecek en güzel şey etraflı bir bilgi ve adından zuhur edecek aksiyon refleksidir.

***

İşte Ali Rıza'nın Tayvan başvurusunu bu perspektifte değerlendiriyorum ve son derece doğru buluyorum bu yaptığını. Belki Ali Rıza gibi üç beş sorumluluk sahibi gencin kapitalist dengeleri sarsıcı küçük girişimleri, bu örümcek bağlamış dünyanın biraz olsun güzelleşmesine katkı sağlar, kim bilir.

Muhtar Mürşid

Patron, kapitalizmin iddialı savunucusu.
radikal liberalist. risk almayı seviyor.
birkaç defa iflas etmiş ama
yeniden toparlanıp ayağa kalkmış.
piyasalara canlılık katmayı ilke edinmiş.
hiç bıkmadan günlerce çalışabilir.

Liberalizm Herkese Yeter

Güzel. İyi de yapmış ve sonuna kadar destekliyorum Ali Rıza'nın bu kararını. Bu atalete mahkûm olmuş hallerini sonsuza kadar devam ettirmesini bekleyemezdik değil mi ondan. Bir şekilde sahaya inmesi, piyasaların işlerlik kazanmasında onun da kendinden beklenilene yerine getirmesi gerekiyordu.

İşte bu sebeple çok doğru buluyorum Ali Rıza'nın Tayvan başvurusunu. Ancak yeterli değil elbette. Çalışmalı, daha çok çalışmalı. Mesleğini öğrenmek ve hakkıyla icra edebilmek adına, gecesini gündüzüne katarak, yemeden

içmeden kesilerek, aç susuz ve uykusuz kalarak saatlerce çalışmalı. İşine emeği kadar yüreğini de katarak çalışmalı. Ancak bu tarz bir çalışmanın ardından kulvarının en'lerinden olmayı başarabilir.

Bu yolda engeller çıkacaktır karşısına Ali Rıza'nın. Beklediği iş başvurularının bir kısmından olumlu geri dönüş alamayacaktır mesela. Daha büyük atılımlar daha büyük engellere takılacak; ve daha da büyük atılımlar ve yine daha büyük yıkımlar... Bu kehanet bir süre kendini tekrarlayacaktır. Ancak Ali Rıza, her düştüğünde bütün gücünü bileklerinde toplayarak yeniden doğrulmayı bilmeli, hiç vakit kaybetmeden yeniden işine sarılmalı dört elle.

İşte bu sayede başarıyı yakalayabilecektir ancak. Bu yolla hayatı öğrenecek ve tutunabilecektir hayata.

Bu kapitalizmin can yakıcı bir gerçeğidir. Ha, kapitalizme düşman olduğumu düşünecek olursanız sizi kesinlikle bu yanılığınızdan men ederim. Kapitalizmi bazı kesimlerin abarttığı kadar tehlikeli bulmuyor ve hatta onunla iyi anlaşıyorum ben.

Geçmişte kapital sistemin beni defalarca yerle yeksan etmesi ona düşmanca hisler beslememe neden olmadı benim. Bilakis bu düşüşlerin ardından gerçekleştirdiğim ani sıçrayışlar ve beraberinde gelen büyük kazanımlar, bu sistemi daha çok sevmeme ve benimsememe neden oldu.

Ve günümüzün kaçınılmaz düzeni olarak karşımızda dikilen bu acımasız dengeyi, ben bugün tamamıyla kabullenmiş durumdayım. Hatta çevremdeki genç yatırımcıları da buna

teşvik ediyor, küçük liberal açılımlarını destekliyorum onların.

Ali Rıza'yı da bu konuda farklı değerlendirmiyorum o genç yatırımcılardan. O da tıpkı liberalizmi aşıladığım bu hevesli arkadaşlarım gibi kapitalist sistemde kendine bir yer edinip ondan beklenen performansı var gücüyle gösterebilmelidir.

Tayvan, kapitalizmin yeni yeni şekil aldığı, meslekte ilerleme imkânı yakalanabilecek bir ülke. Ve ben Ali Rıza'nın, ona verdiğim fikirleri akıllı hamlelerle hayata geçirebilirse çok başarılı olabileceğini, büyük kazanımlar elde edebileceğini düşünüyorum.

Unutmayın, liberal dünyada herkese yetecek kadar yer var. Tek şart çalışması, çok ama çok çalışmasıdır.

Patron

BÖLÜM 7

TAYVAN'DAN OLUMLU GERİ DÖNÜŞ

Gülcan, bireysellik, özgürlük.
özgür düşünce, özgür eylem, sosyal yalıtılmışlık
kültür&sanat ve sinema tutkunu.
fikirleri sabit, biraz da inatçı.

Bu Fırsat Kaçar Mı Hiç Yahu

Bence Ali Rıza ağabeyim kesinlikle değerlendirmeli bu fırsatı. Hatta abartıyorum, hemen evet desin!

Düşünsenize gece yarısına kadar kültürel etkinlikler, sinema, tiyatro, operalar. Hafta sonu kütüphane ziyaretleri, kitap okuma grupları, dünyaca ünlü yazarlarla yüz yüze görüşme ve onlarla sohbet etme imkânı yakalama fırsatı.

Kulağa ne kadar hoş geliyor değil mi? O yüzden geç olmadan evet demeli Ali Rıza ağabeyim. Hiç düşünmeden, kafasını farklı kişilerin olumsuz düşüncelerinin doldurmasına meydan vermeden, bir an önce yapmalı bunu.

Cahil demek istemiyorum ama biraz örümcek kafalıdır bizim buraların insanı. Her şeye tepkili, ön yargılı yaklaşırlar. Yeniliği kabullenmek istemez, özümseyemezler. Kendi klasik ananelerini hiç sorgulamadan devam ettirmeye meyillidirler. Ve bu durum inanın bazen sinir bozucu olabiliyor!

Ali Rıza ağabeyimin de bu konuda benden farklı düşündüğünü zannetmiyorum. İyi anlaşırız kendisiyle, 14 yılın vermiş olduğu bir güven ve yerleşmiş bir sevgi bağı vardır aramızda. O yüzden sözlerimi yanlış anlayacak endişesiyle süzgeçten geçirerek konuşma kaygısı taşımıyorum. Ali Rıza ağabeyim ne demek istediğimi anlayacak ve dikkate alacaktır söylediklerimi, tıpkı onun da beni , bazı konularda uyardığında, benim onun söylediklerine saygıyla riayet ettiğimi bildiği gibi.

Güçlü bir kanal var Ali Rıza ağabeyimle aramda. Zamansız bir anda pat diye karşısına çıkıp herhangi bir sorunundan bahsedebiliyorum mesela ona. Ya da birbirimizin hayatı hakkında dürüstçe yorumlar yapıp ve bazen eleştirilerde bulunabiliyoruz.

Tayvan'a gitmesini de aynı bağlamda değerlendiriyorum. Belki bir başkası olsa kelimelerimi daha özenle seçerdim ancak muhatabım Ali Rıza ağabeyim olduğunda doğrudan "bu fırsatı kaçırmayın" diyebiliyorum.

Düşünsenize, her türden çılgınlığı özgürce yapabileceği, teknolojinin gözde mekânı ve Uzak Doğu'nun son yıllarda gelişen en çalışkan ülkelerinden birinden bahsediyoruz: Tayvan'dan. Orada yaşarsa eğer, hem kendini mesleki becerilerinin doruklarına taşıyabilecek, hem de her alanda

geliştirme fırsatı yakalayacak. Bununla birlikte onun ayağına bağ olan, kendisini hareketsiz kılan tüm engelleyicilerden kurtulmuş olabilecek.

Hem 25 yaşını geçmiş bir yetişkinin ailesiyle yaşaması da ne demek? Ne kadar ürkütücü değil mi? Ben mesela, 23 yaşımdan sonra ailemden ayrılıp kendi hayat serüvenimin başrol oyuncusu olarak sahneye çıkmak, sahaya inmek niyetindeyim. Sakın ha yanlış anlaşılmasın. Aileme sevgim ve bağlılığım sonsuz. Ama diyorum ya, gayri ihtiyari engeller doğuyor bir birey ailesiyle birlikte yaşayınca.

Eve geç gelmesi sorun oluyor mesela. Yalnız kalıp kendini yaptığı işe vermesi tepki çekiyor. Birinci düzey yakınları kendisinden illaki birtakım beklentiler içerisine giriyor ve dahası...

İşte tüm bunlar, kişinin kendini geliştirip özgürce yaşamasında ketleyici bir etki yaratıyor ne yazık ki. Yoksa inanın aile, akrabalar çok sevimli kavramlar benim için. Bireysel bağımsızlığı zedelemesinin dışında hiçbir antipatik duygu uyandırmıyor benim açımdan.

Sevgili Ali Rıza ağabeyim, olaya bir de bu açıdan baksa çok iyi eğer diye düşünüyorum. Ve bir de geç olmadan, hemen, şimdi yanıtlamalı Tayvan'dan geri dönüş epostasını.

Tek bir şey söylemeli onlara:

"Geliyorum!.."

Gülcan

Gülşen, kuantum felsefesi. kimlik arayışı.
belirlenimcilik. sorgulayan bir ergen.
neden-sonuç bağlantıları kurmayı seviyor ve
düşünceleri hemen değişiyor.
çevresinden çok çabuk etkileniyor.

Evet, Desin, Ya Da Vazgeçtim, Demesin

Tayvan'ın kurumsal bir yazılım firmasında kadrolu personel olarak çalışma fikri harika!

Bu işin Ali Rıza ağabeyime sayısızca olumlu getirisi olacağı konusunda hemfikiriz. Ancak an oluyor, o değil de ben gidecekmişim gibi heyecana kapılıyor ve bir parça hayal, biraz ürperti, yer yer korku ve tarifsiz bir mutluluk harmanında dolanıp duruyor ruhum.

Sonra bazen öyle bir şey duyuyorum ki, tüm sempati alt üst oluyor Tayvan'da çalışma fikrine karşı. Bütün inancımı yitiriyorum ve Diyarbakır'da otantik bir işin alelade bir çalışanı olarak kalması daha mantıklı geliyor bana.

***

Değişken düşüncelerin heyulasında boğulduğum ve etrafımdaki insanların her birinden ayrı ayrı etkilenip her birinin düşüncesine saygıyla, bazen sempatiyle yaklaştığım

doğrudur. Bunun bir zaaf olduğunu da düşünmüyorum ayrıca. Dışa dönük bir insan olmam, çevremle güçlü etkileşimler geçiriyor olmam bir zaaf olabilir mi Allah aşkına?.

Çevremdekilerin bazen olumsuz eleştirilerine rağmen neyse ki güçlü bir benliğim var ve hemen yıpratmıyorum kendimi. Sırf onlar dağınık kişiliğimi incitici sözler sarf ettiler diye.

Bunda biraz da sağlam dostluklarımın yapıcı etkisi de söz konusu. Şöyle bir geriye baktığımda, henüz ilerlememiş genç yaşıma rağmen öyle kalıcı dostluklar edinmiş olduğumun farkına varıyorum ki. Ve bu durum beni öyle mutlu ediyor, hayata öyle sarsılmaz bağlarla bağlıyor ki, anlatamam.

Bendeki bu halin de tıpkı Ali Rıza ağabeyimin mizacını büsbütün şekillendiren varoluşçu yaşam biçimi gibi beni de etkisi altına alan bir "anı yaşama" dürtüsü olarak yorumlayabilirsiniz. Olayları hep hissiyat evrenimin doruklarında yaşamamı yani.

Ancak ben daha çok nedenselliği baz alan biriyim hayatta. Bu kadar farklı birden çok görüşü zihnimde bu denli bir uyum içinde tutabiliyor olmam da yine bu belirlenimci mizacımdan, nedenselci düşünce yapımdan ileri geliyor.

Bu farklılıkların mükemmel uyumuna bir çeşit kuantum yerleşkesi diyebiliriz.

Kuantum Yerleşkesi?! Bakın yine farklılıkları bir araya getirerek bambaşka bir olguya dikkat çektim gördünüz mü?

Nedir Kuantum Yerleşkesi?

Tam olarak şöyle bir şey: Olayların ve olguların farklı oluş biçimleri tüm boyutları ve onları bütünleştiren parametreleri ortak bir paydada, hassas bir denge içinde bir araya gelmiş olsun.

Her ne kadar birbirlerine uzak varlıklara atıfta bulunuyor olsalar da, her biri birlikte yorumlandığında muhteşem bir uyum yakalayabiliyor olsunlar. İşte, bu uyum kuantum yerleşkesidir ve bu yerleşkede konuşlanmış her bir fikir, anlayış, olgu ve düşünce, o yerleşkenin anlamını bulmuş huzurlu birer sakinidir.

Kuantum da bu değil midir zaten? Bizlerin zıtlık ve biraz da kaos olarak algıladığı şeylerin aslında ne kadar uyumlu ve etkin bir bütünün kendine yeter parçaları değil midir? Ya da o bütünü anlamlı kılan küçük ama önemli parçalar sayılmazlar mı?

Öyle bir bütün ki, kendisini oluşturan parçaların sadece bir tanesi bile yapıdan ayrılınca ortaya farklı bir oluşum çıkmasına sebep olabiliyor. Bir çeşit sınırsız sayıda kombinasyonun ince bir hesapla bileşimi diyebiliriz kuantum bütünü için.

O bütünün her bir farklı formu, farklı bir sonuca atıfta bulunan gizil bir olasılıktır aynı zamanda ve hem parçalardan hem bütünden oldukça farklı bir neticeye gönderme yapmaktadır.

Hem sanmayın ki bunlar benim şahsi düşüncelerim ya da kendi fikriyatımdan süzölen fikirler. Hayır, her biri farklı bir kaynaktan incelenmek suretiyle bir araya gelip bir düşünce şöleni oluşturdular zihnimde ve ben bugün, işte bu düşünce şöleninin şekil vermiş olduğu bir Gülşen olarak karşınızdayım.

Ali Rıza Ağabeyim'in Tayvan'a gidişini konusunu da bu denli çok ve bazen birbirine taban tabana zıt kaynaklardan edindiğim bilgiler ışığında değerlendirdiğim için net bir şey söyleyemiyorum.

Ama yine de onun Tayvan'a gidip orada kendine bireysel bir gelişim alanı kurgulaması iyi olacağa benziyor. Eğer aileden uzakta yaşıyor oluşunun ruhunu acıtan o tarifsiz özlemini hesaba katmazsak eğer.

Bilemiyorum. Yok eğer özlem duygusu ağır basacaksa gitmemeli, gidemez ki zaten. Bırakamaz bizleri, buraları.

Anlaşılan ben bu işin içinden çıkamayacağım.

Ali Rıza ağabeyimin yaşantısını en güzel bir sonuca ilintileyecek bir netice çıkar umarım karşısına. Onu çok sevdiğimizi asla unutmasın.

Gülşen

Çiko, tabula rasa. ali rıza hakkında yaşanan
hiçbir gelişmeyi bilmiyor
ve merak da etmiyor.

İyi De, Bana Ne?

Olayların o kadar dışındayım, öyle yabancıyım ki, bu konular benim yanımda büyüklerim tarafından konuşulduğunda yüzlerine anlamsızca bakarak tüm bunların niye olduğunu, Ali Rıza ağabeyimin hayatının bizi niye bu kadar çok ilgilendirdiğini anlamaya çalışıyorum.

Ardından avından eli boş dönen yorgun bir avcı misâli bırakıyorum düşünmeyi ve ağzımdan şu sözler dökülüyor istemsizce: Tüm bunlardan bana ne?..

Ali Rıza ağabeyimin şahsi yaşantısının beni hiç mi hiç ilgilendirmediği kanısındayım. Onun hayatında gelişen olayları merak etmeyişim bundandır.

Düşünüyorum mesela. Annemler yanımda büyük bir devlet meselesi hakkında derin analizler yapmışçasına Ali Rıza ağabeyimin istikbali hakkında konuştuklarında, sahi bahsettikleri kadar zaruri bir anlam taşıyor mu bu meseleler benim için, diyorum kendime. Bunları biliyor olmak bana ne kazandırır, ya da bilmiyor olmak, neleri kaybetmeme sebep olur diye geçiriyorum aklımdan.

Sonra ise bu derin muhasebenin, Ali Rıza ağabeyimin hayatını sorgulamanın esasında hiçbir getirisi olmadığını fark ediyorum benim kendi hayatıma. Belki biraz hitabet

yeteneğimi artırır, belki o da. Ses tonuma, beden dilime ve konuşurken seçtiğim kelimelerin dizilişine dikkat edersem şayet.

Takıldığım noktaya bakın azizim. Hitabet yapacak olsam üniversite mezunu bir milyon kişi içinden bula bula eleştirmek için Ali Rıza ağabeyim gibi kendi halinde bir genci mi seçeceğim hakkında fikir yürütmek için? Kendisi de gıyabında konuşulmasından bu kadar çok rahatsız oluyorken hem de!

Hitabet sanatını geçelim, alelade bir örnek olarak öne sürdüm onu zaten. Ali Rıza ağabeyimin yaşantısına ne kadar uzak olduğumun anlaşılması için kullandım sadece.

Fikir sahibi olmadığım bir konuda neden örnekler ortaya atıyorum sahi? Açıklama yapmak için değil mi? Peki beni hiç alakadar etmeyen biri hakkında neden bir fikir örüntüsü kurguluyorum zihnimde ve bunu sizlere açıklama kaygısı güdüyorum? Hani Ali Rıza ağabeyimin iş bulma meselesi beni ilgilendirmeyen bir konu idi?

Bu sorular çerçevesinde kendimle çeliştiğimi düşünebilirsiniz. Oysa öyle bir yanıltmaca ki bu, kendi içinde gayet tutarlı olduğum halde düşüncelerimi sözlerle ifade etmeye çalıştığımda tutarsızlık gibi algılanabiliyor. Sözlerimi dinleyenler tutarsız düşüncelerin kıskacında kaldığımı düşünüyor olabilir.

Ancak ben, her ne kadar bunu dillendiremiyor olsam da, kendimle çelişmediğimi biliyorum. Yok'u nasıl anlatabilirsiniz ki?

İşte, içinde bulunduğum çıkmazın bir çelişki gibi algılanışı hiç'i anlatmaya çalışıyor olmamdan ileri geliyor.

***

Ali Rıza ağabeyimin iş bulma meselesi benim açımdan kocaman bir yok'tan ibaret. Yok, hiç... Boş bir levha gibi. Ya da uçsuz bucaksız bir sonsuzluk ummanı gibi. Dibi görünmeyen bir karanlık, elle tutulamayan, gözle dahi görülemeyen bir boşluğun kol gezmesi gibi bir şey bu.

İşte, söz konusu Ali Rıza ağabeyimin iyi bir iş bulup orada çalışması olunca ben tam olarak bu tarz düşünceler içinde dolanıp duruyorum. Ali Rıza ağabeyim değerli bir adamdır benim açımdan ama elimde değil. Böyle çetrefilli bir konuyu çok da benimseyemiyorum, istesem de yapamıyorum bunu.

Ama yine de en güzel dileklerimin kendisiyle olduğunu bilmelidir Ali Rıza ağabeyim. Umarım Tayvan'da çalışmak ya da çalışmamak, artık her neye karar verirse, onun açısından güzel şeylerin habercisi olur.

Çiko

BİTİRİRKEN

Tayvan'dan gelen olumlu geri dönüşe Ali Rıza evet diyebilir. Hayır da diyebilir. Onu iyi tanıyorum. Ve bu dünyada hiçbir kimsenin bu denli tanıyamayacağı kadar çok belki de.

Annesinden daha iyi tanıdığımı düşünüyorum Ali Rıza'yı. Ablasından çok. Üniversitede altı yılını birlikte geçirdiği o bir grup arkadaşından; Enes'ten, Okan'dan, Sedat'tan, Dede'den ve Hamdiye Teyze'den çok.

Tanıdığım kadar da derin seviyorum Ali Rıza'yı. Nasıl sevmeyeyim hem? Benimleyken ürkek bir çocuğun o temiz masumiyetiyle güven ve sadakatile bakıyorken gözlerimin içine ve bu kadar yalansız hissettirebiliyorken sevgisini, buna aynı yoğun hislerle karşılık vermemek mümkün müdür?

Farklı bir kanal var aramızda. Gözle görülmeyen fakat sıcaklığının ruhumuzu büsbütün kapsadığı bir muhabbet iklimi, karşılıklı sarsılmaz bir güven duygusu, şartlar ve

durum ne olursa olsun asla yara almayan koşulsuz kabul ilkesi geçerli onunla benim aramda.

Bırakmıyoruz birbirimizi. Ve dahi teşebbüs bile edemiyoruz buna. Ali Rıza'nın beni terk etmesi asla söz konusu değil ve aynı şey kesinlikle benim için de geçerli.

Belki bizi böyle özel kılan da budur. Bir eşi daha bulunmayan sadakatimizdir birbirimize karşı.

Ve sizler muhtemelen Ali Rıza'nın Tayvan'a gidince bu olağanüstü hikayenin tükeneceğini ve onunla yollarımızın ayrılacağını düşünüyorsunuz. Ancak ben bunun olmayacağından öyle çok eminim ki.

Ne badireler atlattık, ne oyunları bozduk ve imtihanların başarıyla üstesinden geldik tahmin bile edemezsiniz.

Bu sebeple Ali Rıza'nın Tayvan'a gidişini bir nihayet ya da karaçalı gibi aramıza giren korkunç bir musibet olarak görmüyorum ben.

Ali Rızam yapmaz diyorum. Onu tanıyorum çünkü. Tıpkı onun da beni oldukça iyi tanıdığı gibi. Farklı bir bağlanma duygusuyla kenetlenmiş ellerimiz birbirine. Asla ayrılmayacakmışçasına. Hiçbir zaman çözülmeyecek sımsıkı bir kördüğümü andırırçasına.

O yüzden Ali Rıza'nın Tayvan hakkındaki vereceği karar ne olursa olsun; ama evetle kapımızı aralayan mekânsal bir firkatin can yakıcı vesikası, ama hayır'la gelen yüreklerimiz kadar ellerimizin de birleştiğinin bir

müjdecisi olsun, sonuna kadar onun arkasında olup verdiği kararı destekliyor olacağım ben.

***

Aşk biraz da bu değil midir zaten?.. Sevdiğinden gelen mutluluk kadar eza'ya, cefaya da gönüllü rıza gösterip asla ona kızmamak, kırılmamak değil midir?

Ömürlük sevdalara, ölümün bile ayıramadığı esrarengiz kalplere bir bakın. Hiç düşündünüz mü onları bunca zaman bir arada tutan şeyin ne olduğunu?

Ben düşündüm. Aslına bakarsanız düşünmedim. Ali Rıza'nın sevgisiyle kalbime yerleşen o harikulâde his, kendiliğinden anlamama neden oldu bu sorunun cevabını.

İşte, büyük aşkların büyüğü, kırılmadan, gönül koymadan, asla sarsılmaz bir bağlılıkla korunmasında saklıdır sevdiğine karşı hislerin.

En azından ben öyle düşünüyorum. Bunu, gerçek aşkı yakîn gözüyle tecrübelediğim için belki de, köklerini toprağın bağrına hiç kopmamacasına salan kadim bir ağacın konumu gibi sarsılmaz sevdalar olduğuna ve bunlardan birini şu an, tam da şu saniye yaşadığıma inanıyorum. Bununla birlikte Ali Rıza'nın da benzer hisler içerisinde olduğundan zerrece şüphe duymuyorum.

Kendini en iyi ifade edebileceği işi isabet ettirebilmek adına bu aralar derin muhakemelerin ilmeğinde kıvranıyor olabilir zavallı Ali Rızam. Ve bu zorlayıcı muhakemenin

ardından her ikimizi de üzen bir Tayvan'a yolculuk kararı alabilir.

Ama olsun. Onun Tayvan'a gitmesinin bizi bitirmeyecek oluşunun en az benim kadar o da farkında olmalı.

Bakmayın. Bu vurdumduymaz görüntüsünün ardında çalışkan bir fikir işçisi yatar Ali Rıza'nın. Düşünür, analiz eder, toplar, çıkarır, bağdaştırır. Ayırır fikirleri, sentezler, kurgular. Baktı tatmin edici bir sonuca varamıyor, hiç üşenmeden yeniden ayrıştırır, yeniden kurgular ve yeniden sentezler.

Bunun bir çeşit var oluşunu hakim kılma çabası olduğu düşüncesindedir Ali Rıza. Bu şekilde kendi gerçekliğini tüm benliğiyle yaşayabileceğine inanır.

Onun inandığı bu sihirli tılsıma, bu varoluş tılsımına ben de en az onun kadar inanır ve onu anlamaya çalışırım.

Anlamadan nasıl inanıyorsun diyeceksiniz. Ben de, "hümanizmde inanç anlamdan önce gelir. Çünkü empatik yaklaşım muhatabına tüm samimiyetinle inanmayı gerektirir" sözleriyle yanıtlayacağım bu sorunuzu.

***

İnsancıl anlayışı benimseyen birinin bir varoluşçuyla bu kadar iyi anlaşıp güçlü etkileşimler yaşaması, bu nedenlerden dolayı pek de zor olmuyor açıkçası. Hiç zor olmadı hatta. Kendiliğinden gelişen ve gittikçe büyüyen bir dostluk halini aldı zamanla Ali Rıza'yla münasebetimiz.

Sonrasını hepimiz biliyoruz zaten. Gittikçe yerleşen dostluğumuz, yaşlarımızın da ilerlemesiyle birlikte yerini tinsel bir yakınlaşmaya ve ardından asla sarsılmayacak güçlü bir aşka dönüştürdü.

İşte, Ali Rıza'yla aramızda sadakat ekseninde gelişen bağlılığımız, bu temellere dayanmaktadır.

Ne kadar ikna edici ve bir o kadar da akla yatar cinsten değil mi? Ben, Ali Rıza çıkmasa karşıma, bu uyumu yakalayabileceğim ikinci bir insanı daha bulamazdım ve kendi potansiyelini gerçekleştirmeden bu dünyadan izi silinen alelade bir insan evladı olmaktan öteye geçemezdim her halde.

Keza Ali Rıza da varoluşsal yaşayabilmesi için bana benzer bir teşvik edici arkadaşına ihtiyaç duyardı şüphesiz.

Kısacası Kâinatın Mimarı Yüce Yaratıcı bizi bir araya getirdi ve biz bir bütün olduk. Efsane bir çift olduk. Muazzam bir uyum, hassas bir denge, yüzyılın âşıkları denebilir Ali Rıza'yla benim için. Artık sizin nazarınızda nasıl bir intibâ uyandırırıyorsak o şekilde adlandırabilirsiniz.

Biz, Ali Rıza ve Ben, Nilay, asla nihayete ermeyecek ebedi bir sevdanın iki baş aktörü ve aktristiyiz ve ne Tayvan'dan Ali Rıza'ya yöneltilen iş teklifinin ne de bir başka üzücü hadisenin sevdamızı bitiremeyeceğinden eminiz.

Ali Rıza. Onu seviyorum ve hep sevmeye devam edeceğim.

Nilay

***

KARANLIĞIN İÇİNDEN

SON